

DE BEKERING VAN ISRAËL

**Aanmoediging om te bidden voor de bekering
van de Joden**

door

THOMAS BOSTON

Thomas Boston

*Vertaald uit de Engelse editie: Al de werken, deel III blz.354,
26e preek, gehouden te Ettrick, 11 maart 1716.*

*Voorzien van een toelichting op Zacharia 12
door W. Westerbeke.*

INHOUD

Verantwoording

PREEK OVER ZACHARIA 12:12 DOOR TH. BOSTON

TOELICHTING OVER ZACHARIA 12

- 1 Bostons visie op de eindtijd
- 2 Verkeerde uitleg van de profetie
- 3 Israël en de Oud-Testamentische beloften
- 4 Israël en Zacharia 12
- 5 Vervulling vanaf 1948 tot heden
- 6 De uitstorting van de Heilige Geest
- 7 Vervulling van profetie is groter dan het onderpand
- 8 Rouwklacht door de vrouwen te Megiddon
- 9 De rouwklacht een type van diverse zaken
- 10 Rouwklacht over de Middelaarsnaturen
- 11 Rouwklacht over de Middelaarsambten
- 12 Geestelijke opwekking
- 13 Voorbereiding tot opwekking in Israël
- 14 Voorbereiding in het Christendom?
- 15 Voorbereiding onder Gods kinderen
- 16 Verbondstrouw
- 17 Wat moeten wij doen?

Gedicht: Israëls verzoening

Literatuurlijst

VERANTWOORDING

De schrijver van de hierna volgende preek is de Schotse theoloog Thomas Boston. Van hem mag gezegd worden wat van de oude bijbelheiligen geschreven staat: *"Deze allen zijn in het geloof gestorven, de beloften [nl. hun vervulling] niet verkregen hebbende, maar hebben dezelve van verre gezien en geloofd en omhelsd, en hebben beleden dat zij gasten en vreemdelingen op aarde waren,"* Hebr. 11:13. De gelovigen onder het Oude Verbond leefden op de beloften van de Messias en de uitbreiding van Zijn koninkrijk over de hele aarde. De vervulling ervan hebben ze niet beleefd, maar ze verwachtten deze. Dat was Gods wil om op Zijn beloften te vertrouwen, en in de vreze Gods te leven. Hetzelfde leert de Heere Jezus de gelovigen onder het Nieuwe Verbond. Te bidden om de eer van Gods Naam, de komst van Zijn koninkrijk en om naar Zijn wil te leven. Boston had een sterk geloof in de uitbreiding van Christus koninkrijk. Door dat geloof spreekt hij nog nadat hij gestorven is. Boston heeft ons een kostelijke erfenis nagelaten. De erfenis van onze vaders bevat niet alleen de leer der zaligheid, die ze van verschillende kanten belichtten, maar ook bijbelse toekomstvisie. Dat kan ook niet anders. Want die een eerlijke schriftverklaring geeft komt regelmatig onvervulde profetieën tegen. Behoren we de Heere niet te danken voor die giften? Naboth verloor nog liever zijn leven dan dat hij de erve van de vaders prijs gaf. Behoren wij die dierbare erfenis in al zijn facetten niet aan te prijzen, vooral aan onze jeugd? Hoe dikwijls wekt de Heere ons op om onze kinderen te vertellen wat Hij vroeger gedaan heeft en nu nog doet! Dat is ook het vermaak van de gelovigen om de werken des Heeren die Hij met Zijn kerk en de volken houdt na te speuren. Daarin liggen zoveel redenen om de Heere groot te maken. *"Looft de Heere, mijn ziel, en vergeet geen van Zijn weldaden."*

De toelichting bij de preek is vooral gedaan om de reeds vervulde beloften uit Zacharia 12 met de uitkomst te vergelijken. Niet om een uitgewerkt geheel te geven. Het biedt ook geen toekomst programma. Evenmin om andere uitleg te verachten. Maar om de lezer op te wekken voor zich zelf eerst te bidden en daarna voor Israël. Maar niet minder voor de kerk des Heeren in Nederland. Wat zijn we toch een biddeloos christendom, wij allen ingesloten! O ja, want het gemis constateren is nog geen gebedsworsteling. Onze schuld te zien is nog geen diepe vernedering voor God. Ja, al zouden we dagelijks om Israëls behoud bidden maar ondertussen uit de hoogte op hen neerzien, dan maken we Israël daardoor niet jaloers. Maar dit is zeker waar, die van harte bid om Gods Geest over Israël, heeft een vaste belofte dat hij verhoord wordt. En dat kan zo'n troost en ruimte in de ziel geven dat men als vanzelf ook met andere zaken bij de Heere komt en een open toegang krijgt aan de Troon der Genade. O, zalige troost die de ziel aan Christus verbindt! De Heere Jezus zegt dat niemand die troost kan wegnemen. Dan wordt het ondervonden wat Paulus zegt in Rom. 15:4 *"Al wat tevoren geschreven is, dat is tot onze lering tevoren geschreven, opdat wij door lijdzaamheid en vertroosting der Schriften hoop hebben zouden."* Is er een sterkere zekerheid te bedenken dan hetgeen rust op een eedzwerend Verbondsgod? Dat heeft dan ook die vrucht dat men zo graag wil dat anderen er ook in mogen delen. De tegenstand daar tegen, of de onverschilligheid daar over geeft een diepe smart.

Nederland heeft de Geest van God even hard nodig als Israël. Hebben we nog een vonkje liefde voor de gebroken Nederlandse kerk en voor onze eigen families? Behoren we dan niet te bidden om de Geest? De Geest werkt een oprecht berouw, ware vernedering en schuld belijden. Dan worden we van onze hoogten afgebracht. Daar moet het naar toe. Laten we ons hierop eens ernstig bezinnen. Als we in waarheid onze eigen en onze kerkelijke schuld gaan bewenen, dan blijft de Heere niet

achter. *"Als Mijn volk zich schuldig zal kennen, dan zal Ik aan Mijn verbond gedenken,"* Leviticus 26: 41, 42. Als we de breuken van Gods huis gaan erkennen als onze zonden, dan bouwt de Heere Sion weer op. Als we met diepe vernedering om verzoening smeken over het verbreken van het verbond, waar ons land eens in deelde, dan zal de Heere ons weer in genade aanzien. O, wat zou dat toch onuitsprekelijk groot zijn! Er zou een eeuwigheid toe nodig zijn om de Heere te bewonderen als Hij zo'n afvallig volk weer wilde opzoeken.

Nu, de Heere zegene tot dat doel deze uitgave. Hij geve dat het handjevol zaad wat Boston heeft nagelaten vrucht mag dragen. Och, dat de Heere Zijn kerk wilde opbouwen! Zijn Naam tot eer en de lezer tot eeuwig heil en zaligheid, is mijn innerlijke wens. De Heere zegene U uit Sion!

Middelburg, 17 februari 1992.

W. W.

DE BEKERING VAN DE JODEN

Aanmoediging om te bidden voor de bekering van de Joden.

"En het land zal rouwklagen, elk geslacht bijzonder: het geslacht van het huis van David bijzonder, en het geslacht van het huis van Nathan bijzonder en hun vrouwen bijzonder," Zacharia 12:12.

De bedoeling van deze tekst is om aan te tonen dat er een algemene rouwklacht onder de Joden zal plaats vinden, wanneer zij van hun zonden overtuigd worden.

1 Ten eerste wordt er voorzeggd dat er een algemeen rouwklagen onder hen zijn zal. "En het land zal rouwklagen, elk geslacht bijzonder."

Wat de *tijd* betreft, waarop dit betrekking heeft: het is duidelijk dat dit een gevolg is van de uitstorting van de Geest volgens vers 10: "*Doch over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik uitstorten den Geest der genade en der gebeden; en zij zullen Mij aan- schouwen, Dien zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen als met de rouwklage over een enigen zoon; en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborene.*" Dat zal hen doen wenen over hun kruisigen van Christus. Het doorsteken van Christus is letterlijk vervuld, Johannes 19:37; waar deze tekst uit Zacharia aangehaald wordt: "Zij zullen zien in Welken zij gestoken hebben." Zodat deze uitstorting van de Geest en deze rouwklacht - als een gevolg daarvan- betrekking *hebben op de tijd van het evangelie*, ná de dood van Christus.

Nu, als deze profetie reeds vervuld was, dan moest het in verband staan met Handelingen 2:5, 37, 41 (de uitstorting van de Heilige Geest en het wenen over de verwerping van Christus W. W.). Maar omdat de Schrift niet vermeldt dat deze tekst toen vervuld werd, daarom ben ik van mening dat het eigenlijk niet de vervulling was, hoewel het er een onderpand van kan zijn. Want *deze* uitstorting van de Geest en het wenen zullen zijn op de dag "*dat Ik zal zoeken te verdelgen alle heidenen, die tegen Jeruzalem aan komen,*" vers 9. Maar de uitstorting van de Geest en het wenen in Handelingen 2 vonden plaats op een dag dat de Heere gereed stond om Jeruzalem juist te verwoesten. Daarom ben ik van mening dat het nog vervuld moet worden en wel in de tijd wanneer de Joden geroepen worden. Want hun verlossing volgens vers 9, de uitstorting van de Geest, vers 10 en dit rouwklagen zullen samengaan.

Dit is geschreven tot onze *lering*. O, wat is het een aangenaam samengaan: de verlossing van onze vijanden, een uitstorting van de Geest en een nationale reformatie. Van het *éérste* hebben we iets gekregen, maar helaas zijn de twee laatste er niet mee samen gekomen en daarom is er minder genot in het eerste en is de duur waarschijnlijk maar kort. God regeert de wereld, en dat overeenkomstig Zijn Woord, maar er zijn weinig mensen die er rekening mee houden. Vergelijken we de toestand van Schotland met het Woord, dan hebben we reden om te denken dat het lot van dit land een van deze drie dingen zijn zal:

1 Of dat God in *een weg van oordeel* ons verder laat gaan in onze vrede en rust, zodat onze verlossing onze generatie niet heiligt; de waarheid wordt steeds meer verzwakt en het volk wordt steeds slechter, totdat het stinkt in de neusgaten van God.

2 Of dat God in *een weg van vrijmachtige genade*, bij onze vrede óók een uitstorting van de Geest zal geven tot voortzetting en herleving van de reformatie, die *leven* zal geven in onze verlossing en ons daarin zal bevestigen.

3 Of dat God ons *in een weg van oordeel, vermengd met barmhartigheid*, een nog zwaardere slag zal toebrengen dan wij ooit gehad hebben om zo de reformatie en verlossing te verbinden met een uitstorting van Zijn Geest, wat een algemene rouwklacht teweegbrengt, zoals in de tekst.

Nu, ik zeg dat er in de tekst wordt voorzeggd dat er op die dag een *algemene rouwklacht onder de Joden* wezen zal. Dit is een rouwklacht waartoe men verplicht is. Het hebreeuwse woord betekent eigenlijk: het uitwendig gebaar van rouwklagenden, zoals het slaan op de borst of kloppen op de heup. Niet dat het alleen maar een *uitwendig* rouwklagen zijn zal, want het is het gevolg van de uitstorting van de Geest volgens vers 10. Maar het zal wèl meer zijn dan het gewóne rouwklagen en de verootmoediging waartoe Gods volk altijd geroepen is, namelijk een buitengewoon, plechtig en geordend rouwklagen. Een rouwklacht zoals bij een plechtig vasten en een algemeen gewezen zoals het grondwoord betekent in Joël 2:12. Die plicht wordt soms vasten genoemd en soms een gewezen, Esther 9:22 en 31 [een rouw en een geroep, volgens de statenvertaling]. Vergelijk ook Zacharia 8:19, een algemeen vasten bij de Joden wegens droevige gebeurtenissen. Dat het vasten in onze tekst zó algemeen opgevat moet worden blijkt uit de tekst, want we zien dat het héle gezin bijeenkomt om te rouwklagen. Het hele gezin zondert zich af om door de burens niet gestoord te worden. En daar nemen ze goed de tijd voor. Dit alles niet om elkaar te zitten aankijken, maar om de tijd door te brengen in plichten die bij het vasten behoren.

Nu, merkt hier op:

1 Het rouwen en vasten is *algemeen*. Het land, dat zijn de inwoners van het land, het geheel van het nu ongelovige Joodse volk zal er zich dan op toeleggen; niet één voor één zoals tevoren. De oorzaak van dit rouwklagen is de zonde die hun vaders hebben begaan in het kruisigen van Christus en hun eigen zonde omdat ze ermee ingestemd hebben en Hem zo lang hebben verworpen. Wanneer de Geest over hen uitgestort is, zullen zij de heerlijkheid van Christus zien en ervan overtuigd worden. En dan zal deze rouwklacht zich over het gehele volk uitbreiden, waar ze ook mogen zijn.

2 *De manier waarop* deze algemene of nationale rouwklacht gebeuren zal. Niet door bijeen te komen in de tempel, want ze zullen dan geen tempel hebben. Ook niet omdat een regering een algemene vastendag zal uitroepen. Maar God zal de harten van de gezinnen opwekken om het in 't gezin te doen, iedere familie apart. Vroeger, toen het Evangelie krachtiger werkte dan nu, werden sommige mensen die op straat wandelden aangenaam verrast als ze in 't een of ander gezin de huisgodsdienst hoorden betrachten waar ze dat voordien nooit gewoon waren te doen. Zo zal het ook gaan onder de Joden in die tijd, wat betreft het wenen of het vasten met het gezin. Let wel, ze zullen *er zich voor afzonderen*. Ieder zal zijn bezigheden voor die tijd neerleggen, de deuren en de ramen sluiten en de omgang met andere gezinnen vermijden om niet gestoord te worden.

II Ten tweede vermeldt de tekst de bijzondere *personen* die aan de rouwklacht deelnemen: de koninklijke familie in *beide* takken, zowel van Salomo als van Nathan, Davids zonen. Dit ziet schijnbaar op hun leiders, die òf in die tijd zullen beginnen, òf bij de eersten zijn om te reformeren. Zij die de naaste bloedverwanten van Christus waren, hadden het meest voor Hem moeten ijveren. "*Maar ook zijn broeders geloofden niet in Hem,*" Joh.7:5. Maar, ééns zal hun nageslacht hun eigen dwaasheid inzien en die van hun vaders; en zij zullen daarover bitter kermen.

In beide geslachten zullen de *vrouwen* apart gaan om te wenen. Of hier nu bedoeld wordt dat zij zich zullen afzonderen op dezelfde tijd als de familierouw, zoals

sommigen denken, òf op een andere tijd, de betekenis is hetzelfde. Allen zijn verplicht tot persoonlijk vasten en vernedering. En ieder komt z'n plicht na.

In het Hebreeuws staat een bijzonder accent geschreven onder de vrouwen uit Nathans geslacht. Hetzelfde staat telkens onder de vrouwen die in het vervolg in de tekst genoemd worden. Ik denk dat het volgende de reden is. Gewoonlijk werden de vrouwen niet verplicht tot rouwen en vasten, omdat ze van het zwakkere geslacht zijn en niet geschikt of niet gewillig waren om die strenge eisen van vasten met rouwklagen te ondergaan. Maar dán zullen ze zó'n mate van de Geest ontvangen, dat ze het vasten niet zullen weigeren. Niet alleen met het gezin, maar ook uit eigen beweging op andere tijden.

Het geslacht van Nathan was de voornaamste tak van de koninklijke familie in de dagen van Zerubbábel, Zacharia 4; Lukas 3:27, 31. De bedoeling is dus dat het zwakke geslacht, zelfs de vrouwen uit de leiders hun versieringen zullen afleggen en zich verootmoedigen in persoonlijk gebed en vasten.

"Het geslacht van het huis van Levi bijzonder en hun vrouwen bijzonder. Het geslacht van Simeï bijzonder en hun vrouwen bijzonder," vers 13. Dit vers daalt af naar het huis van Levi; en daaruit het geslacht van Simeï, de zoon van Gersom, de zoon van Levi, 1 Kron. 6:17. Dit priestergeslacht was blijkbaar goed bekend in Zacharias tijd.

"Al de overige geslachten, elk geslacht bijzonder en hunlieder vrouwen bijzonder." Vers 14 besluit dat men er algemeen aan deelneemt, al de overige geslachten. Dus, de overheden, de ambtenaren en het hele volk zal wenen, zich bekeren en reformeren.

Voordat ik verder ga met de voornaamste bedoeling van de tekst, wil ik nog kort enkele andere belangrijke punten van de tekst behandelen.

LEERSTELLING 1 Er zal een tijd aanbreken waarop een nationale bekering van de Joden of Israëlieten zal plaats vinden. De nu verblinde en verworpen Joden zullen in het laatst der dagen zich bekeren tot het geloof in Christus en zullen zich verenigen met de Christelijke kerk. Er zijn hiervoor veel beloften in het Oude Testament, maar ik zal het bewijzen met Romeinen 11, waar de apostel er met nadruk over handelt.

1 Hoewel het volk vreselijk gestruikeld is -wat te erger is omdat Christus het struikelblok voor hen was,- zijn ze toch niet gestruikeld om nóóit meer op te staan. Romeinen 11:11 "Hebben ze gestruikeld *opdat* ze vallen zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, *om* hen tot jaloersheid te verwekken." Nu, zoals hun val een oorzaak was tot de opstanding van de heidenwereld nadat die lang verzonken lag in onkunde van God en goddeloosheid, *zo* zal God de genade aan de heidenwereld gegeven, gebruiken tot ontwaking van de Joden om hun geestelijke belangen te gaan bedenken; door middel van een heilige jaloezie. Zodat ze tot zichzelf zullen komen, evenals de verloren zoon, Lukas 15:17.

2 De apostel verzekert hun bekering uit kracht van het verbond met hun vaders, voornamelijk met Abraham; dat Hij de God zal zijn van zijn zaad ná hem, Genesis 15. Het is met dit verbond net als met sommige rivieren die men een eind boven de grond ziet lopen, die daarna in de aarde verdwijnen en zo mijlen ver onder de bergen lopen om eindelijk weer bovengronds verder te stromen, tot ze in de zee uitmonden. Zó loopt dit verbond zichtbaar tot de dagen van de apostelen. Nu is de zichtbare uitwerking voor de Joden onderbroken, maar het zal opnieuw doorbreken als ze bekeerd worden, om nooit meer verworpen te worden. Daarom zegt de apostel ons, dat zij daardoor nog een heilig volk zijn, Rom.11:16 "*Indien de wortel heilig is, zo zijn ook de takken heilig.*" Het is een volk wat bijzonder aan God is toegewijd. En de

Heere wil niet voor altijd missen, hetgeen Hijzelf geheiligd heeft. Hun uitverkiezing als *natie* is nog altijd hun voorrecht, zoals in vers 28 staat: *"Maar aangaande de verkiezing zijn zij beminden om der vaderen wil."* Uit kracht van het verbond wat God met hun vaders maakte, heeft Hij het volk lief. En Gods voornemen zal ten laatste zeker uitlopen in goede daden, omdat de genadegift en roeping van dat volk tot aanneming als verbondskinderen, onberouwelijk zijn, vers 29. *"Want de genadegiften en de roeping Gods zijn onberouwelijk."*

3 De apostel verzekert dit met nadruk in Rom.11:25 en 26. Daar toont hij aan dat de verharding van de Joden maar voor een déél is en voor een bepaalde tijd zal duren totdat er een nationale bekering zal komen. En zó zal geheel Israël zalig worden. Hier wordt het geestelijk Israël niet bedoeld, want hun bekering kon geen verborgenheid zijn zoals die van de Joden dat is. Maar zoals de bekering van de heidenen een verborgenheid is geweest voor de Joden -en voor de heidenen zelf- onder het oude testament, net zo is de bekering van de Joden een verborgenheid voor de heidenen - en voor de Joden zelf- onder het nieuwe testament, Efeze 3:3-6. *En evenals veel Joden het ene toen niet wilden geloven, zo geloven veel christenen het andere nu niet.*

Toepassing.

Geloof het en ondersteunt het met uw gebeden. Smeekt er ernstig om bij de Troon der genade. Verenigt u van harte met de gebeden hiervoor in het openbaar gebed. En denkt er aan in uw gebeden met het gezin en in de binnenkamer. Schaamt u om te zeggen: wat hebben wij daaraan?

1ste reden. De Joden waren bekommerd over ons, toen wij in hun toestand waren en zij in de onze; en daarom is het onze plicht dat wij hen dit goede vergelden, Hooglied 8:8-10. Neemt deze zaak toch ernstig ter harte. Wat denkt u van Farao's schenker die Jozef vergat, terwijl hij in de gevangenis zó vriendelijk voor hem geweest was? Broeders, wij uit de heidenwereld waren eens opgesloten in de gevangenis van ongeloof toen de Joden in vrijheid wandelden, maar zij dachten aan ons. Nu zijn zij in de gevangenis en wij wandelen in vrijheid, zullen wij hen dan vergeten? "Want God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid *besloten*, opdat Hij hen allen zou barmhartig zijn, Rom.11:32.

2de reden. Hebt u liefde tot onze Heere Jezus Christus, tot de uitbreiding van Zijn koninkrijk en heerlijkheid in deze wereld? Bidt dan, ja bidt ernstig om de bekering van de Joden. Hebt u niet geleerd te bidden: *"Uw koninkrijk kome"*? O, wat een vermeerdering van roem voor de Middelaar zal hun bekering zijn! Verlangt u dat de kroon op Christus' hoofd in groter glans zal schitteren en heerlijker wordt gezien dan ooit tevoren in de wereld? Laat ons dan instemmen met de grote schare: *"Hallelujah! Want de Heere, de almachtige God, heeft als Koning geheerst,"* Openb.19:6. En als wij de grote bruiloftsdag van Christus in de wereld willen zien, laten wij dan zeggen, volgens vers 7: *"Laat ons blijde zijn en vreugde bedrijven en Hem de heerlijkheid geven; want de bruiloft des Lams is gekomen en Zijn vrouw heeft zichzelf bereid."* O broeders, weest niet bekrompen van geest, maar breidt uw hart uit tot het algemeen welzijn en betoon dat hiermee! Het is waar, wij geloven dat Jezus de Zoon van God is, tot Zijn eer. Maar o, wat een rijke eer zal Hem toekomen als degenen die eens Zijn landgenoten waren, maar Hem als een misdadiger kruisigden -waarover zij zich rechtvaardigen tot op deze dag- tot berouw zullen komen en Hem met ons erkennen!

3de reden. Hebt u nog enig medelijden met een volk, met verloren gaande zielen? Bidt dan om hun bekering! Menselijk medelijden moest u hiertoe al aanzetten, want hun tegenwoordige toestand is zonder hoop voor de eeuwigheid. "Die niet geloofd zal

hebben zal verdoemd worden." Maar er is nog meer dat onze betrekking op hen moet opwekken, meer dan op enig ander volk ter wereld.

1. God Zelf heeft een bijzondere betrekking op hen betoond. Niet alleen toen Hij hen vanouds aannam tot Zijn eigen volk, maar ook hierom, dat Hij daarna een bijzondere belofte heeft gedaan tot bekering van die natie, terwijl dat voor andere volken in een meer algemene belofte is vervat.
2. Al de genademiddelen en de aanneming door Jezus Christus die wij nu hebben, zijn oorspronkelijk van hèn. Zij waren onze leermeesters in de kennis van God en gaven ons eerst het Boek, ja het Boek van God in onze handen, Jesaja 2:3 en Lukas 24:47. Hùn Mozes, hùn profeten, hùn apostelen, allen waren Joden die dit Boek geschreven hebben, waardoor het eeuwige leven tot ons gekomen is. Ja zelfs was het hùn Landgenoot Jezus, Die de grond van al onze hoop is; van Wie wij geloven dat Hij de Zoon van God is. *"Welker zijn de vaders en uit welke Christus is, zoveel het vlees aangaat, Dewelke God is bovenal te prijzen in der eeuwigheid, Amen."* Het licht wat bij hèn vandaan kwam, verlichtte ons donker werelddeel. En nu onze leermeesters blind zijn, moeten we dan niet voor hen smeken: "Heere, dat zij ziende mogen worden"?
3. De kerk met al haar voorrechten die wij nu genieten, waren oorspronkelijk van hen. *"Welke Israëlieten zijn, welker is de aanneming tot kinderen en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de dienst van God en de beloftenissen."* Het gaat ons en alle kerken in deze tijd goed, in vergelijking met onze mede-heidenen die nog zonder God leven. En waarom anders dan omdat wij gekomen zijn in de tenten van de Joden, waar de Heere Zijn heerlijkheid toont? Noach heeft gezegd: *"God breide Jafeth uit en hij wone in Sems tenten; en Kanaän zij Hem een knecht."* Maar helaas, de oorspronkelijke eigenaars zijn eruit; ze hebben hun tent in een onbezonnen daad verlaten. Maar er is plaats genoeg voor hen en ons beiden! Zullen we dan niet bidden dat ze tot zichzelf mogen inkeren en terug komen? Het is hùn olijfboom waar wij ingeënt zijn, zij zijn de natuurlijke takken, Rom. 11:17-21.

4de reden. Hebt u nog enige liefde tot, of belangstelling voor de kerk, voor het werk van reformatie, de reformatie van ons land, de reformatie van de wereld? Een verlangen en begeerte naar een geestelijke opwekking van het werk dat nu tot stilstand is gekomen? Naar een bloeiende kerkstaat die nu in verval verkeert? Bidt dan om de bekering van de Joden.

- A. Verlangt u naar een opwekking in de kerk die nu als een vallei vol doodsbeenderen is? Bidt dan om de bekering van de Joden. *"Want indien hun verwerping de verzoening is der wereld, wat zal de aanneming wezen, anders dan het leven uit de doden?"* Rom.11:15. Dat zal een tijd van leven zijn, een tijd van een milde uitstorting van de Geest, wat de reformatie tot een hoogtepunt zal brengen, hoger dan het ooit geweest is.
- B. Verlangt u naar de uitbreiding van de kerk? Bidt dan! Helaas, onze "moeder die eertijds zeven baarde," is verminderd en zwak geworden; uitgedroogde borsten en een misdragende baarmoeder is haar tegenwoordige geestelijke kwaal. Maar dan zal zij de kracht vernieuwen en zal ze er velen voortbrengen. *"Want indien hun val de rijkdom is der wereld, en hun vermindering de rijkdom der heidenen, hoeveel te meer hun volheid!"* Rom.11:12. De kerk zal niet alleen vermeerderd worden door de Jóden die er bij komen, maar véél meer door de heidenen. Want de *bekering* van de Joden zal tot meerdere rijkdom van de kerk onder de volken zijn, dan de *val* van de Joden was. Want uit hun val is alle rijkdom van het Evangelie die er nu

in de heidenwereld is, afkomstig. Als de Joden bekeerd worden "zal het licht der maan zijn als het licht der zon; en het licht der zon zal zeventvoudig zijn als het licht van zeven dagen; ten dage als de Heere de breuk Zijns volks zal verbinden en de wonde waarmede het geslagen is zal genezen," Jesaja 30:26.

- C. Verlangt u naar een tijd van overvloed voor de leden van de kerk? Naar een volle tafel die voor hen toegericht wordt in het woord en de sacramenten, opdat ze er in overvloedig mee gevoed worden? Bidt dan! Onze Heere houdt in het bedienen van Zijn huis het beste altijd voor het laatst. De beste wijn komt het laatst. Het *middagmaal* wat Hij nu bedient is al zo goed. De kerk zit nu al meer dan 1700 jaar aan Zijn tafel. Velen zijn gekomen en werden heerlijk verzadigd. Maar de dag van de wereld is grotendeels voorbij; de nacht komt al dichterbij en daarom nadert het *avondmaal* ook. En dat is de beste maaltijd in het huis van onze Heere. Nu, als de Joden geroepen worden om binnen te komen wordt het avondmaal opgediend. Zalig zijn zij die deel hebben aan het middagmaal; maar zij zullen zaliger zijn die deel krijgen aan het avondmaal, vóórdat het bruiloftsmaal in de hemel genoten wordt! "En hij zeide tot mij: Schrijf; Zalig zijn zij die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft des Lams. En hij zeide tot mij: Deze zijn de waarachtige woorden Gods," Openbaring 19:9.
- D. Verlangt u naar een meerdere kennis van de hemelse verborgenheden? Bidt dan! Toen de twee getuigen die door de Antichrist gedood waren, weer opstonden, zag Johannes de *tempel* Gods geopend en de Evangelieleer weer helder geopenbaard, Openbaring 11:19. Maar als de Joden bekeerd worden, ziet hij de *hemel* zelf geopend, Openbaring 19:11. Dat betekent een nog dieper inzicht in deze verborgenheden. Wij hebben geen reden om te twijfelen dat er bij die grote gebeurtenis meer inzicht in de Bijbel zal wezen, dan er nu is onder hen die het meest in de waarheid ingeleid is. Deze belofte is in beginsel in vervulling gegaan, maar nog niet voltooid, "want de aarde zal vol kennis des Heeren zijn, gelijk de wateren den bodem der zee bedekken," Jesaja 11:9.
- E. Begeert u vurig naar zuiverheid in de kerken, naar de ondergang van het Pausdom, prelaatschap en heiligheidsschennis? Bidt dan! Wat er in dit opzicht ook gedaan wordt vóór de bekering van de Joden, we hebben reden om te geloven dat het dáármee voltooid zal worden, met zo'n zuiverheid in de kerken, zoals nog nooit in de wereld is voorgekomen, Zach. 14:20,21

5. Ten laatste. Wij hebben meer aanmoediging om voor de bekering van de Joden te bidden dan de voorgaande generaties van Gods volk, want wij zijn dichterbij de tijd van vervulling van de belofte dan zij dat waren. De kerk heeft er lang om gebeden. De kerk van Schotland heeft er altijd een bijzondere betrekking op gehad, want het is een onderwerp van gebed geweest op onze nationale vastendagen. Op de eerste vastendag die wij na de 'omwenteling' hadden, (de verlossing van de kerk in 1688) wordt het in 't bijzonder vermeld. Hetzelfde vind ik ook op een vastendag gehouden in 1653. Laten wij de voetstappen van de schapen volgen. Wie weet of niet sommigen die nu leven er de vervulling van mogen zien. Maar al zou niemand van ons dit tijdens zijn leven zien, laat ons toch onze gebeden voor de bekering van dat volk achterlaten. De zonden van sommigen doen kwaad na hun dood, zoals de zonden van Jerobeam; de gebeden van anderen doen goed, zelfs na hun dood.

Er zijn 2 dingen die hun bekering in de weg staan. Laat ons ernstig bidden om het wegnemen ervan.

1. De verschrikkelijke roomse afgodendienst maakt dat het arme Joodse volk zich ergert aan de christenheid. Als ze zien dat het christendom gezonken ligt in de zonde van afgoderij waarvan ze weten dat hun vaders daarmee God getergd hebben, dan

verharden ze zich tegen Christus. Nu, de Heere heeft beloofd die beletsels weg te nemen opdat de Joden aankomen. *"En de vijfde engel goot zijn fiool uit op het rijk van het Beest, en zijn rijk is verduisterd geworden"*, Openb. 16:10. O, help met uw gebeden dat dit voortgang mag hebben. Zie de belofte van onze Heere voor diezelfde zaak in Lukas 21:24 *"En Jeruzalem zal van de heidenen vertreden worden, totdat de tijden der heidenen vervuld zullen zijn."*

2. De overheersing van de Turken (Mohammedanen) die zoveel christelijke kerken heeft opgeslokt en zoveel christenen heeft onderdrukt, is voor de Joden ook een ergernis. Zij bezitten het Joodse land. Maar God heeft beloofd om ook dat beletsel weg te nemen. Dat wrede rijk zal op de bestemde tijd verbroken worden. *"En de zesde engel goot zijn fiool uit op de grote rivier, den Eufraat; en zijn water is uitgedroogd, opdat bereidt zou worden de weg der koningen, die van de opgang der zon komen zullen"*, Openb. 16:12. Of de Joden hun eigen land weer zullen bezitten of niet, wil ik niet met zekerheid vaststellen. Maar ik belijd tot de gedachte over te hellen van wèl. Wat me op dit punt voornamelijk versterkt is, dat de apostel in Romeinen 11 hun nationale bekering besluit uit het verbond met hun vaders. Dat houdt in dat de Heere hún God en de God van hun zaad zal zijn. En dat de gift van het land Kanaän tot hun eeuwigdurende bezitting, in hetzelfde verbond begrepen ligt; niettegenstaande hun bezit ervan -evenals de andere zichtbare verbonds voorrechten - voor een lange tijd onderbroken werd, Genesis 17:7,8.

De strijd van Turken en Roomsers is tot op deze dag groot. Maar hoewel ze verschrikkelijke dingen over de volken kunnen brengen, waardoor volken en kerken beven onder het rechtvaardig oordeel Gods..... wie weet wat God op het rad van de Voorzienigheid heeft. Laten we bidden dat het een eindstrijd mag zijn, een laatste strijd vóór de dood van beide rijken; de voornaamste doodsvijanden van het koninkrijk des Heeren.

Als er grote omwentelingen ten goede voor de kerk komen, gaan er gewoonlijk sterke worstelingen in het gebed aan vooraf, om de genade die God voorneemt te geven, Daniël 9:2, 3 en Ezechiël 36:37: *"Daarenboven zal Ik hierom van het huis Israëls verzocht worden, dat Ik het hun doe."* Hij, Die het voornemen heeft om het te geven, geeft Zijn volk een hart om er Hem om te vragen. Als er een sterk geroep was tot de Heere onder Gods volk op deze dag om deze grote dingen, het zou een gunstig teken zijn dat de beloften die zo lang van deze barmhartigheden zwanger zijn geweest, dicht bij het baren zijn.

LEERSTELLING II

De uitstorting van de Geest zal een gezegende verandering geven in de toestand van een volk of van een persoon, 't welk anders hopeloos is. *"Het land zal rouwklagen."* De genade van God is sterk en zal zegevieren als ze in het strijdperk treedt met de verdorvenheid, welke overmacht die ook mag hebben. Ik wil dat aantonen aan de hand van de zaken waar de tekst over handelt. Overweeg deze dingen die in de tekst uitstralen:

1. De genade kan mensen herstellen die door hun verdorvenheid geheel van de goede grondslag zijn afgevallen. Zó is het met de Joden die Jezus verachten en voor een gewoon man houden. Zo'n toestand is op zichzelf genomen beslist hopeloos, maar genade kan iemand eruit halen. Hij Die de verworpen Steen tot een Hoeksteen gemaakt heeft, kan die verwerpers tot levendige stenen maken, die op Hem gebouwd worden. Vergelijk 1 Petrus 2:5 met hfd 1:1 van dezelfde brief, (Joodse gelovigen).

2. De genade kan de sterkste vooroordelen tegen de waarheid overwinnen en die het diepst geworteld zijn uitroeien. Er is geen volk op de wereld wat zo'n sterk vooroordeel tegen het christendom heeft dan de Joden. Maar hun vooroordeel zal door de uitstorting van de Geest totaal uitgeroeid worden. Als het oog ontstoken is, worden de dingen in een heel verkeerde kleur gezien; maar de Geest zal hun ogen genezen en de schoonheid van de Waarheid zal zichzelf aanprijzen, Hooglied 5:9 en 6:1.

3. De genade kan de mens verlossen van een dwaalweg waarin een dwalend geweten hem vasthoudt. De band van het geweten, hetzij het goed of kwaad is, is een van de sterkste touwen waarmee de ziel gebonden wordt. Daarom gaan hoeren en tollenaars de schriftgeleerden en Farizeeën vóór in het koninkrijk Gods. Het evangelie vond meer ingang bij de heidenen dan bij de Joden. Als een zonde vast gehouden wordt met een godsdienstige overtuiging dan wordt men als 't ware met ijzeren ketenen gebonden. Satan heeft het meeste gewonnen als hij een wig kan inslaan van Gods eigen hout. Zo doet hij in deze tijd met de Joden die met een blind geweten menen God en Zijn wet te eren door Christus tegen te staan. Maar de genade zal haar doel bereiken, want zij kan het doen. Ze deed het hoogst doeltreffend bij Paulus die werkelijk meende dat hij veel vijandige dingen moest doen tegen de Naam van Jezus van Nazareth.

4. Er bestaat geen middel tegen de genade Gods. De Satan heeft door middel van hun ongeloof de Joden meer dan 1700 jaar in zijn macht gehouden. De vaders hebben van geslacht op geslacht hun kinderen geleerd Jezus Christus te verwerpen. Maar de genade zal hen, na alles wat er gebeurd is, verlossen; en die valse overweldiger ontmaskeren, hoewel hij hen zo lang in zijn bezit heeft gehouden.

5. De genade zal dat doen, wat de zwaarste slagen en oordelen niet kunnen doen. De zonde van de Joden door het kruisigen van Christus was een zonde zonder weerga. Zo was ook hun straf, een ongehoorde straf. Het was *"een grote verdrukking, hoedanig niet is geweest van het begin der wereld af tot nu toe en ook niet zijn zal."* Onder dat zware gewicht leven ze tot op deze dag! Maar het heeft hun geen goed gedaan. O hopeloos geval! Maar hoe hopeloos het ook is, een uitstorting van de Geest zal een gezegende verandering teweeg brengen.

6. Ten laatste, de genade zal een einde maken aan hun nationale verharding. Een volk wordt gezegend met licht, maar ze misbruiken het...en God wordt getergd zodat hij hen slaat met richterlijke hardheid en blindheid. O vreselijke toestand! Maar een uitstorting van de Geest maakt deze banden des doods los. Zo is de toestand van de Joden geweest, al 1700 jaar, Romeinen 8:8-10.

TOEPASSING

1. Ziet hier de vrijmacht en de kracht van de genade Gods. Ze is zo volkomen vrij "als de zon wanneer ze schijnt in haar kracht." O, wat een grote baan maakt de vrije genade om een verloren schepsel te verlichten! Over welke bergen loopt ze heen! Ze loopt zelfs over de bergen van Paulus' moordzucht en godslastering. O, die kracht daarvan!

De genade is de wind van de Geest des Heeren die door Zijn geblaas de cederen breekt, de rotsen scheurt en de ijzeren poorten van satans gevangenis open breekt. Zijn sterke ketenen waarmee hij zijn gevangenen gebonden houdt, worden als touwen door het vuur verzengd. Zij temt de zondaar die zó lang wild was, versmelt het diamanten hart en doet dat mensen - die evenals de Leviathan de pijlen voor stro achten en lachen bij het drillen van de lans - nu gaan kirren als de duiven.

2. U, die gaarne Christus en Zijn genade wilt hebben, wees niet ongelovig maar oefen geloof. Wat uw toestand ook mag zijn, besluit niet dat het hopeloos is voor de grote Geneesmeester. Ik denk altijd dat velen in hun hart wanhopen aan de genade; nog meer dan wij waarnemen. Ze zeggen: *"Het is buiten hoop."* Sommigen menen dat de banden waarmee de duivel hen gebonden houdt zó sterk zijn, dat ze niet verbroken kunnen worden. De zonde-wonden zijn zó langdurig dat ze ongeneeslijk zijn. God heeft hen zo zeer verlaten dat Hij nooit meer naar hen zal omzien. En als ze nog bidden of de Heere die banden wil breken komt de duivel erbij en fluistert hen in 't oor zoiets als in Markus 5:35 staat: *"Uw dochter is gestorven, wat zijt gij de Meester nog moeilijk?"* Maar Jezus antwoordt: *"Vrees niet, geloof alleenlijk,"* vers 36.

3. Wilt u ooit een reformatie in ons land zien, verwacht dat dan méér van een uitstorting van Gods Geest in het land, dan van de zwaarste oordelen. Het is dwaasheid om naar een nationale ramp uit te zien. Dat is de vrucht van een bitter gemoed, niet van Gods Geest. Jeremia zei: *"Ik heb toch niet aangedrongen meer dan een herder achter U betaamde; ook heb ik den dodelijken dag niet begeerd, Gij weet het,"* Jer.17:16. De vreselijkste oordelen zullen een volk niet tot bekering brengen zonder de uitstorting van de Geest. Maar een uitstorting van de Geest kan dit doen zonder uitwendige ellenden. Ons land heeft de laatste maanden een zware slag gehad en nu zijn veel grote en kleine gezinnen daardoor in rouw. Maar zijn we daardoor dichter bij een reformatie gekomen, al zou 't maar weinig zijn? God heeft kort geleden de dood onder ons een triomftocht laten houden, van een ongekende omvang. De ingang van onze kerk is omringd door nieuwe graven. De ene begrafenis volgde op de andere. Maar, hij die let op de uitwerking van die roepstemmen der Voorzienigheid en ziet hoe ver het volk er vandaan is om erdoor gebeterd te worden, mag bang worden dat de tijd zal kommen dat er méér sterfgevallen zijn, maar minder begrafenissen, zie Amos 6:7-10; (vanwege het groot aantal doden werden ze niet begraven maar verbrand).

4. Ten laatste. Wanhoopt niet aan een reformatie van het land, of aan de bekering van mensen maar bidt, bidt om een uitstorting van de Geest. O, worstelt met God en heft een noodgeschrei aan om een nieuwe reformatie. Dàt is een gepast middel dat al onze kwalen volkomen kan genezen. *"Uw volk zal zeer gewillig zijn op den dag Uwer heirkraft, in heilige sieradiën. Uit de baarmoeder des dageraads zal U de dauw Uwer jeugd zijn,"* Psalm 110:3. Het werk der hervorming is een tijd lang geweest als het koren in grote droogte: geel aan de wortel. Maar één regenbui van de Geest kan alles weer groen maken en hard doen groeien. Zo verdeeld als we nu zijn, dàt zou ons samenbinden. Zo brutaal de goddelozen en de werelddienaars nu zijn, dàt zou hun mond stoppen. Zo weinig goed het Evangelie nu doet, dàt zou het werk van overtuiging, bekering en bevestiging in het geloof vermeerderen. En dat zou de Evangelie-dienaars net zo veel werk geven aan de gebrokenen van hart als ze nu aan de hardnekkigen en onboetvaardigen hebben. Hoe groot het gebrek aan leven en tederheid bij de voorgangers en het volk ook is, dàt zou de zonen van Levi reinigen en de offeranden van Juda en Jeruzalem weer aangenaam maken, zoals in vorige tijd. *"Dat zou ons onze rechters wedergeven als in het eerst, en onze raadsliden als in den beginne."* Dat zou maken dat de adel en vorsten ophouden met het bouwen van Babel en het omver halen van de kerk en de waarheid. Dat zou geven dat ze op de bellen van de paarden schrijven: *"de heiligheid des Heeren,"* Zacharia 14:20 en dat doet hen vrijwillig de schouders zetten onder het werk des Heeren.

Bidt, o bidt daarom! Geef aan uw liefdeloosheid en hopeloosheid niet toe, maar blijf in uw gebed voor elke rang en stand van het volk, het goede zoeken; al zijn ze werlds, verwaand, afvallig of vormelijk, of al zijn ze vijandig tegen de waarheid en nadelig voor de kerk. Schreeuwt toch met macht om de uitstorting van de Geest, opdat het héle land mag rouwklagen.

Einde

TOELICHTING OVER ZACHARIA 12

1. BOSTONS VISIE OP DE EINDTIJD

Thomas Boston, 1676-1732, heeft de voorgaande preek uitgesproken in 1716 te Ettrick in Schotland. Bij de 5e reden zegt hij van de bekering der Joden: "Wie weet of niet sommigen die nu leven de vervulling ervan mogen zien." Het is van belang om te onderzoeken waarop Boston dit tijdschema baseert. Wij kunnen dit weten uit zijn andere publicaties.

Boston zegt in een preek over 2 Tim.3:2 *"Weet dit dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden."*

De oud-testamentische tijden worden in de bijbel *de eerste dagen* genoemd. De tijden van het Evangelie zijn de laatste dagen. Daarin komen aangename en heerlijke tijden voor, doch ook moeilijke en zware dagen. De laatste werken van God zijn altijd de grootste, zoals u zien kunt in het verhaal van de schepping. Zo zijn de omstandigheden van de dagen der wereld die nog moeten komen, gewichtiger dan die wij nu beleven."

Uittreksel van 2 preken over Openbaring 10:6, 7: *"Maar in de dagen der stem des zevenden engels, wanneer hij bazuinen zal, zo zal de verborgenheid Gods vervuld worden."*

Als de 7e bazuin zal klinken begint het laatste tijdperk van de verborgenheid van het koninkrijk Gods. Dit tijdvak zal in trappen plaats vinden, in 7 fiolen. Wij mogen aannemen dat wij nu onder de 3e of 4e fiool leven. Er zijn maar enkele profetieën die nog vervuld moeten worden. De voornaamste daarvan zijn de roeping van de Joden en de totale verdelging van de Antichrist. Wie bemerkt niet dat, hoewel dit volk uit hun eigen land gescheurd is en meer dan 1600 jaar verspreid is onder de volken, evenwel een apart volk blijft en niet een lichaam gemaakt is met andere volken; maar dat zij door een bijzondere voorzienigheid bewaard worden tot die gewichtige gebeurtenis? En wat betreft de instorting van het antichristelijk koninkrijk, daarvan is reeds zoveel vervuld, dat wij verzekerd kunnen zijn van hun totale ondergang....

Er vlogen ongeveer 4000 jaren voorbij vóór de geboorte van Christus. Nu is het jaar x begonnen. Zo ontbreken er geen (vele) honderden jaren meer, om naar voorbeeld van de 6 scheppingsdagen de 6000 jaren vol te maken, waarna, zoals velen menen de eeuwige sabbath zal aanbreken. De tijd van de wereld is bij Goddelijk besluit vastgelegd, de laatste dag, het laatste uur; hoewel niemand weet wanneer het zal zijn."

A Uit deze citaten blijkt dat Boston zich aansloot bij de mening dat het tijdvak van de 7 fiolen loopt tot het einde van de wereld. Het tijdvak van de 7 fiolen uit Openbaring 16 bevat een chronologische volgorde van de gebeurtenissen rondom de kerk des Heeren en de Antichrist, vanaf de Reformatie, 1517. De meeste Godgeleerden in Bostons tijd verwachtten in het tijdvak van de 5e fiool de grootste val van de Roomse Antichrist. Daarop volgt de terugkeer van de Joden naar hun landen en/of hun bekering in het tijdvak van de 6e fiool. Boston beschouwde zijn tijd onder de 3e of 4e fiool. De bekering van de Joden kon dus zo heel lang niet meer duren.

Bijna eenparig waren die theologen van mening dat de 6 scheppingsdagen een profetisch type afbeelden van de tijd dat de wereld bestaan zal. 1 dag voor 1000 jaar, zoals de Heere één dag ziet volgens de uitleg van Petrus in 2 Petrus 3:8. Hij spreekt daar over de ondergang van de Joodse staat als type van de ondergang van de wereld. Genoemde theologen berekenen de geboorte van Jezus ongeveer 4000 jaar na de schepping. Het einde van de wereld is dan ongeveer in 6000 te verwachten. Echter, Jezus is in jaar 3 vóór de jaartelling geboren. Wat in Bostons tijd al door enkele

chronologen werd bewezen. Volgens hun visie zou het einde dan ongeveer 1995 zijn. Het is niet nodig deze visie te weerleggen. Bovendien rust die verwachting op een onjuiste berekening van de duur van het Oude Testament. William Perkins, 1558-1602, toonde al aan dat de wereld nog geen 4000 jaar bestaan had bij Jezus' geboorte, maar pas bij Zijn doop. (Al de werken, dl. 3 "Harmonie").

B Er was onder de "oude schrijvers" ook een groep die de 7e fiool niet verklaarden als de eindtijd van de wereld. Zij verklaarden de laatste fase van het 7e tijdvak van de fiolen als het einde van de Antichristelijke wereld, de ondergang van de pauselijke en mohammedaanse heerschappij, zowel hun kerkelijke als wereldlijke regering. Niet dat al die mensen uitgeroeid zullen worden, maar dat ze die leer van zich afschudden. Een fiool betekent het uitgieten van Gods toorn op de volken. Als dat tijdperk ten einde is wordt Gods toorn van de volken en kerken weggenomen. Aan het einde van het 7e tijdvak staat de diepgezonken kerk op uit haar doodse staat en komt tot nieuw leven door de geestelijke opstanding van de Joden, Openbaring 19 en 20:1-6.

Evenals de eerstgenoemde groep theologen geloven de anderen ook in de profetische betekenis van de scheppingsdagen. Het herscheppende werk van Gods Geest wat na de zondeval begon, wordt na 6000 jaar vervuld. In die zin, dat dan de uitverkorenen uit Joden en alle volken één volkomen kerk van Christus zullen uitmaken. Het was in de scheppingsdagen zo, dat de Heere na 6 dagen ophield met nieuwe dingen te scheppen maar Hij bleef wel alles onderhouden. Alles groeide, bloeide en droeg vrucht, op de 7e dag. De Heere zegende die dag en werkte door Zijn Geest op een bijzondere wijze in de mens. Zo werd de 7e dag een wezenlijk element van de scheppingsweek. Op de 7e dag zijn ook de perioden van het sabbat-jaar en jubeljaar gebaseerd. Het grote jubeljaar in Israël was niet het 49e jaar, (7x7 jaar) maar het 50e. Nu, zo verwachten die theologen een sabbat-tijd voor de kerk des Heeren op aarde. Dan zal de kerk des Heeren rusten van al haar zware vervolgingen en verdrukkingen. Niet dat de strijd tussen vlees en Geest ophoudt, neen, dat is weggelegd voor de hemel. Maar de kerk leeft dan meer in de gemeenschap met God dan tevoren. Zoals Adam en Eva de 7e dag doorbrachten in zalige rust en vrede. De kerk met Israël groeit en bloeit dan in geestelijke vruchtbaarheid als de hof van Eden, Ezechiël 36:35.

Die zich hierin wil verdiepen kan o.a. terecht bij "De verklaring van Genesis," deel 4 en "De heilige stad" deel 1, "Al de werken" door John Bunyan. De Amerikaanse Godgeleerde Jon. Edwards, 1703-1758, was dezelfde mening toegedaan. En in nog meerdere mate (de van God geleerde) William Huntington. Wilh. à Brakel in zijn verklaring over Openbaring in de "Redelijke Godsdienst" en ds. Th. van der Groe in zijn "geschriften" laten hetzelfde geluid horen. Is. da Costa, ds. E. Franssen en anderen sloten zich hierbij aan.

Hoezeer die godvruchtige schrijvers geacht werden, toch nam de meerderheid van de kerkmensen die verwachting voor zo'n lange sabbat-tijd op aarde niet over. Rond de eeuwwisseling zal het onderwerp waarschijnlijk wel in de volle belangstelling staan. Hoedanig de uitleg en uitwerking hiervan ook mag wezen, die in Christus gelooft ondervindt de ware rust in zijn ziel. En die nog buiten Hem zijn, o, laten ze roepen tot de Heere om genade, want wij kunnen elk ogenblik sterven. En als we dan God moeten ontmoeten buiten Christus, wat dan?

2. VERKEERDE UITLEG VAN PROFETIE.

Toen Boston zijn preek uitsprak wist hij niet dat het nog ruim 230 jaar zou duren eer de Staat Israël werd uitgeroepen in 1948. Hij wist ook niet dat de terugkeer naar het Joodse land aan hun bekering zou vooraf gaan. Althans bij een gedeelte. En hoe het verder gaan zal weten wij ook niet. Ja, zelfs over achterliggende gebeurtenissen moet ook bijbels licht vallen, anders zien we geen verband tussen profetie en vervulling. Uit de bijbel, de kerkgeschiedenis en het leven van Gods volk blijkt duidelijk dat al Gods kinderen zich wel eens vergissen in de uitleg van onvervulde belofte en in de tijd van vervulling. Dat geldt voor het persoonlijke leven en voor het algemeen. We kunnen gerust zeggen dat mensen die zich hierin nooit vergissen het leven des geloofs op de belofte niet kennen. Als de uitkomst anders is dan men hoopt, of niet komt op de tijd wanneer men het verwacht, krijgt het ongeloof dikwijls de overhand. Dan kom je op de zeef van de Satan of in de draaimolen van de duivel, zeiden ze vroeger. De mensen geven dan dikwijls een draai aan de uitleg. Gelukkig als de Heere er licht over geeft! Zijn terechtwijzing is zo leerzaam.

Een bekend voorbeeld van vergissen is te vinden bij de discipelen. Zij wisten heel goed uit de profetie van het Oude Verbond dat de Messias het koninkrijk van David zou oprichten en de Joden uit de verstrooiing halen. Toen de Heere Jezus op de Olijfberg stond om naar de hemel te gaan maakten de discipelen zich dan ook bezorgd over een zaak. Alle ziele-raadsels waren opgelost, ze bleven met één probleem zitten. De laatste vraag die men aan een scheidende vriend of aan een stervende vader stelt, is altijd van belang. Ze vragen: "*Heere, zult Gij in dezen tijd aan Israël het koninkrijk weder oprichten?*" Hand.1:6. Wat bedoelen ze met het koninkrijk van Israël?

Toen de discipelen hun vraag stelden wisten ze goed dat het koninkrijk Gods de geestelijke heerschappij betekent die hun Heere uitoefent in hun hart en in alle gelovigen. Christus had hun in de geestelijke eigenschappen van dit koninkrijk onderwezen. Maar ze waren er ook ten volle van overtuigd dat God de oude beloften van Israëls herstel zou vervullen. Ze verwachtten niet anders dan dat Christus lichamelijk Zijn rijk zal besturen. Maar nu Jezus op punt staat om te vertrekken zien ze hun hoop vergaan. Tenzij dat Hij belooft binnenkort terug te komen. Jezus lost het raadsel voor hun op: "Het komt u niet toe te weten de tijden of gelegenheden die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft. Maar gij zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes....en gij zult Mijn getuigen zijn, tot aan het uiterste der aarde," Hand. 1:7, 8. De bedoeling van Jezus woorden dringt nu pas goed tot hen door. Hun Messias gaat lichamelijk van hen weg, maar Hij komt terug door Zijn Geest, om eeuwig bij hen te blijven. Ze moeten nu van Hem gaan getuigen in Juda en heel de wereld. Christus maakt hen herauten om zijn geestelijk rijk op te richten. Ze krijgen een voortreffelijker werk dan een Joods-Christelijke regering te vormen in het Parlement van Vorst Messias.

Zal Israël dan nooit hersteld worden? "Ja zeker, maar die tijd mag u niet weten, Mijn geliefde vrienden. Mijn Vader heeft de tijd en gelegenheden (*tijdsomstandigheden*, volgens het Griekse woordenboek) in Zijn eigen macht gesteld. En daar moeten jullie jezelf aan onderwerpen. Daarin ligt geloofsrust. Vertrouw het Mijn Vader toe. Dat doe Ik ook. Ik onderwerp Mij aan de wil en het recht van Mijn Vader. Het is de belofte van Mijn Vader, zou Hij het dan niet vervullen? Ontbreekt het Hem aan macht om het uit te voeren?"

Daarna breidt hun dierbare Zaligmaker Zijn zegenende handen over hen uit en vaart op naar de hemel. En tegelijk voelen ze het in hun ziel: de Messias is weg en toch blijft Hij bij hen. De liefdeband wordt niet verbroken, maar nog versterkt. Ja, onder die doorboorde Middelaarshanden leeft de kerk nog. Ook nu nog, terwijl de kerk als

een puinhoop is. Hadden wij wat meer geloof, we zouden Hem zien aan de rechterhand van Zijn Vader. Hij is niet ver weg. Hij is veel dichterbij als wij in Hem geloven, dan Hij bij Zijn familie was, toen ze nog niet in Hem geloofden.

Het is een zwakheid in 't geloof - niet zozeer in de liefde - om al te zeer op Christus' lichaams tegenwoordigheid gesteld te zijn. Zijn lichaam is ook niet meer geschikt voor omgang met ons. De kerk krijgt een grotere Gave: De Heilige Geest, de Trooster, de derde Persoon in het aanbiddelijk Wezen Gods. Zijn inwoning in de gelovigen is een hogere bedeling van genade dan de discipelen genoten toen Jezus nog met hen was. Door de Geest woont de Vader en de Zoon in en bij Zijn kerk, Johannes 14:23.

Toen de Heere Jezus de Heilige Geest beloofde aan Zijn discipelen herhaalt Johannes tot 4 keer de Griekse Naam van de Geest: de Parakleetos, Joh.14:16, 26; 15:26; 16:7. In onze taal betekent het een Voorspraak, Trooster. Zo wordt Christus een Parakleetos, een Voorspraak bij de Vader genoemd, 1 Joh.2:1. Parakleetos is een ambtsnaam voor een advocaat, wiens werk het is als raadsman de aangeklaagden te verdedigen en met troost bij te staan. Hij is een verdediger van de waarheid tegen beschuldigingen.

Dat Christus deze betekenis toepast op de Heilige Geest en Zijn werk blijkt duidelijk uit de samenhang van de teksten uit Johannes. Christus noemt Hem *"de Geest der waarheid, Die van Mij getuigt, Die eeuwig bij u blijft, Die u in de waarheid leidt, Die u toekomende dingen verkondigt en Die de wereld overtuigt van zonde, gerechtigheid en oordeel."*

O, een grotere troost is er niet te bedenken! Zo de Heere voor ons is, ja in ons is, wie zal dan tegen ons zijn? De kerk heeft een Voorspraak bij de Vader in de hemel. En ze heeft ook een Voorspraak en Trooster in hun ziel. Het is het ambtswerk van de Heilige Geest om de waarheid te handhaven en toekomende dingen te voorzeggen, zoals Boston dat ondervonden heeft. Vanzelf niet buitenom Gods woord. De Geest in de ziel getuigt van de waarheid in Gods woord. Het is tevens Zijn werk om de oude beloften uit te voeren. Daarmee gaat Hij door ondanks alle tegenstand van de duivel en de wereld. Die moeten voor Hem wijken en het ongeloof moet bezwijken. Daarom behoren we alles wat met kerkherstel onder het Joden- en Christendom te maken heeft aan Hem over te geven. Daartoe is Hij van de Vader aangesteld.

3 ISRAËL EN DE OUD TESTAMENTISCHE BELOFTEN.

Sommigen twijfelen of de oprichting van de Staat Israël in 1948, de vervulling is van Oud Testamentische beloften. Ze zien het als het werk van Gods Voorzienigheid. De beloften zijn geestelijk vervuld in Christus en Zijn kerk. Dat bedoelen ze niet als verachting van Gods woord, maar als een bepaalde hoogachting waardoor men het geestelijke hoger schat dan het lichamelijke, de geest hoger dan de letter. Men gaat er dan vanuit dat onze oude schrijvers een beetje te ver gingen in hun letterlijke opvatting van de bijbel.

Om dat te ontlopen stelde b.v. dr. A. Kuyper dat de profetie alleen geestelijk uitgelegd moet worden. Dan maak je zo'n vergissing niet als de oude schrijvers. Nu, dat zou nog een goed standpunt kunnen zijn als je dan ook maar net eender doet als die schrijvers. Eens wat meer onze knieën buigen en aan de Heere Jezus vragen: "Heere, wil U mij Uw wil leren, wat denkt U ervan, zie ik het goed, is de bestemde tijd al in 't gezicht"? En dan is Jezus niet ongenegen om ons te onderwijzen. Dat begint er meestal mee om ons te doen zien, dat we nog altijd fout geweest zijn. Net als bij de discipelen. Dat gaat samen met licht en vernedering. Dan zien we hier een stipje en daar een beetje. Niet alles tegelijk. Het begint bij de eerste klas en zo en paar klassen hoger. En daarna weer terug naar klas 1. Waarom? Om veel eigenwijsheid af te leren. Dat is nog moeilijker

als aanleren. Vroeger zeiden de mensen: "dan moet je terug naar de kleuterklas." Trouwens, de Heere Jezus zei dat ook: Wij moeten worden als de kinderen, anders kunnen we het koninkrijk niet ingaan.

De stelling dat de beloften alleen geestelijk uitgelegd moeten worden, bleek een grotere fout te zijn dan men vermoedde. In tal van profetieën werd de mening van de Geest tekort gedaan. "*Veracht de profetieën niet.*"

Daardoor wordt Gods Geest bedroefd en uitgeblust. Maar de bijbel al te letterlijk opvatten is ook niet goed. Dan loop je op de duur muurvast. Je ziet een voorbeeld bij de Joden. Ze geloofden niet dat Jezus de ware Messias was, want Elia was nog steeds niet gekomen. Ze verwachtten Elia letterlijk in eigen persoon. Maar dan zie je de ootmoed weer bij de discipelen, ze gaan het Jezus vragen. Hij antwoordt dat Johannes de Doper de verwachte Elia was. Hij droeg niet letterlijk Elia 's naam, maar hetzelfde gewaad, en hij had dezelfde Geest en kracht, Matth.17:10-13. Christus is een zachtmoedige Leermeester. Hij verdraagt veel in hen, maar bestrafte hen wel ernstig vanwege hun ongelof. Toen de discipelen de profetie en Jezus' voorzegging over Zijn opstanding nog niet geloofden wanneer de opgestane Heiland aan enkele vrouwen verschenen was, verweet Hij hun ongelof, Markus 16:14. Maar tevens straalt Zijn zachtmoedigheid er weer in door. 10 gelovige discipelen konden Thomas niet overtuigen. Jezus doet het met één woord. Zo gaat het nu ook. Israël is staatkundig uit de dood opgestaan. Hun geestelijke opwekking volgt. Maar als men na zoveel wonderen de profetie nog niet gelooft, doet men de Geest smart aan. Dan sluit de Heere de profetie en onthoudt de troost ervan. Maar de troost uit de andere bijbel gedeelten wordt niet weggenomen.

4 ISRAËL EN ZACHARIA 12.

Christus sprak dus over "de wederoprichting van het koninkrijk van Israël door de macht van Zijn Vader." Duidelijk is dit in Zach. 12 voorzeggd. Zacharia leefde in de tijd van de Tweede-Tempel bouw. Een kleine groep Joden uit de stam van Juda en Benjamin ging terug uit Babel, 538 voor Chr. De tempelbouw begon ong. 536 vóór Chr. en werd voltooid in 515 vóór Chr. Zacharia 11 t/m 14 dateert uit de tijd na de tempelbouw. Het is best mogelijk dat zijn profetieën een chronologische volgorde hebben. Zijn op één na laatste profetie loopt vanaf hoofdstuk 11 tot 13:6. In hfd. 11 voorzegt hij de tijd van de Messias. Dan is er nog de broederschap tussen Israël en Juda, hfd. 11:14. Zacharia voorziet de ondergang van beide volken. Dit is begonnen door de Romeinen in 70 na Chr. Daarop volgt Zacharia's laatste profetie vanaf hfd. 13:7 tot het einde.

Opmerkelijk is de uitdrukking in Zacharia 12:1: "*De last van het woord des Heeren over Israël.*" In het vorige hoofdstuk sprak Zacharia over de ondergang van Israël. En hier begint hij opnieuw met Israël. Hij spreekt over het herstel van de natie en de opmars van al de omliggende volken.

De kanttekenaars van onze Statenbijbel, 1637, verklaren Zacharia 12 geestelijk. De profetie is vervuld door Christus en de opbouw van de Christelijke kerk door de bekering van de heidenen na de Pinksterdag. Diverse verklaarders volgen deze methode en trekken leringen uit de tekst voor het persoonlijk geestelijk leven.

Zo doet ook Ds. G. H. Kersten in zijn "Nachtgezichten van Zacharia." Toch laat hij niet na om nog even de letterlijke betekenis aan te stippen bij Zach, 12:10-14, pag. 297:

"Och, of de tijd kwame, dat Israël tot de Heere wederkeren mocht; dat de verharde Jood voor Abrahams God de knie mocht buigen. Och, of onze vorsten en raadsliden,

leraren en volk, die nu Christus verloochenen en kruisigen, tot Hem met bittere rouwklagen over de zonden komen mochten. Ons volk heeft zich met zijn oversten afgewend van God en Christus. Wij doorsteken Christus. De gruwelijke atheïsterij is tot alle standen doorgedrongen. Weent en klaagt volk van God, over uw doorwonden van uw Immanuël. Elke zonde is een doorsteken van Hem."

De Godgeleerden van de Nadere Reformatie stonden uitvoerig stil bij de letterlijke en toekomstige vervulling van Zacharia 12. De voornaamsten van hen zien een kleine vervulling in de zelfstandige heerschappij van de Makkabeeën, 165-63 voor Chr. Dit zou een profetische historie zijn van hetgeen in de laatste dagen volkomener vervuld wordt. Zie de verklaring van Hutechson, Lowth, Polus, Henri, d' Outrein, Mobachius en Gerbade.

5. VERVULLING VANAF 1948 TOT HEDEN.

Jeruzalem wordt een lastige steen, dat is een struikelblok voor de omliggende volken. Ze zullen de stad belegeren, maar worden op een krachtige manier verslagen, Zach. 12:1-9.

Is dit niet vervuld nadat op 24 mei 1948 de Staat Israël werd uitgeroepen? De dag daarop begint de oorlog. 5 Arabische legers dringen van alle kanten het land binnen. Alle Arabische staten sturen troepen. Jordanië, Syrië, Libanon, Jemen, Irak en Saoedi-Arabië met groepen vrijwilligers vanuit de Mohammedaanse staten uit Noord-Afrika, zoals Egypte, Soedan enz. Het kleine, haast dood gebloede Jodendom overwint. De Arabieren sluiten een wapenstilstand in 1949.

Verder, op 29 okt.1956 verslaat Israël de troepenconcentraties van Egypte, Syrië en Jordanië in de Sinai-woestijn.

Nog meer. Tijdens de 6-daagse oorlog (juni 1967) met Egypte (pres. Nasser), Syrië en Jordanië, gesteund door Irak en Saoedi-Arabië wordt de oude stad Jeruzalem veroverd op de Arabieren. Israël herovert ook de Synai-woestijn, de Gaza-strook, Juda, Samaria, (zgn. Westbank) en de Golan-hoogte (Baan).

De "belegering" van Israël gaat verder. Op 6 okt.1973 breekt de Yom-kippoeroorlog uit onder synagogentijd. Egypte en Syrië, gesteund door een gigantische wapenmacht uit communistische landen vallen Israël van twee kanten aan. De oorlog kost ongeveer 4000 Joden het leven. Na bange dagen krijgt Israël de overhand. De Heere doet wonderen op het oorlogsveld.

De oorlog brengt een internationale wapenwedloop op gang. De atoomwapenproductie wordt versneld. De grote wereldmachten bewapenen zich tot de tanden. Na de oorlog komt er een opleving van de Islam. De Arabische wereld zet de strijd verder door de wereldpers. Een lastercampagne tegen Israël doet overal, zelfs in de kerken veel kwaad. Een machtig wapen is de economische boycot van bedrijven die met Israël handelen. Vooral de olie-embargo toont de macht van de Arabieren. De hele wereldpolitiek draait tenslotte om Israël. Een economische- en regeringscrisis in Israël is het gevolg, in 1980. Een gevoelig verlies voor hen is de teruggave van een gedeelte van de Sinai aan Egypte.

Ondanks dat wordt op 31 juli 1980 Jeruzalem uitgeroepen tot eeuwige en ondeelbare hoofdstad van Israël. Enkele dagen later neemt de Verenigde-Naties een resolutie aan dat Israël zich uit alle "bezette" gebieden moet verwijderen voor of op 15 november 1980. Als de Almachtige toen niet ingegrepen had wat zou er gebeurd zijn?

Op 22 sept.1980 breekt de oorlog uit tussen Iran en Irak. De hele Arabische wereld wordt hiermee geconfronteerd. Er staat in Zach.12:4 dat de Heere de paarden en leidslieden van de volken met blindheid zal slaan. Het is een oud beeld uit de strijd, wat in hedendaagse stijl inhoudt dat de wapens zowel als de regeringen zullen falen tegen Israël. Dat gebeurt dikwijls door onderlinge twist. De oorlog tussen Iran en Irak eiste minstens 1 miljoen doden. Is het niet erg dat zoveel jonge levens vielen? Niets dan de banier van het Evangelie kan de Mohammedanen verlossen.

Opnieuw pakken donkere wolken zich samen boven Israël. In het Midden-Oosten wordt een wapenarsenaal opgebouwd door landen uit alle delen van de wereld. In april 1982, 15 jaar na de verovering van Jeruzalem, valt Israël Libanon binnen. Ze vernietigen de vijandelijke stellingen en maken een grote hoeveelheid oorlogsmateriaal buit, opgebouwd door de moordzuchtige P. L. O. Het kost 460 Israëli's het leven. Hoe duidelijk wordt sinds 1948 vervuld dat de beker met bedwelmende wijn (dat betekent Gods toorn, Zach.12:2) ook door Juda, de Joden, gedronken moet worden!

De P. L. O. gaat verder met terreurdaden en wereldwijde lastercampagnes. Israël komt in en isolement. Geen land houdt dat economisch vol. Bovendien breekt op 9 dec. 1987 *de Intifada* uit, dat is de Palestijnse opstand binnen Israëls grenzen. Een situatie die volgens de premier als oorlogstoestand moet beschouwd worden.

In de loop van 1990 ontwikkelt zich een zelfde soort situatie als in 1980. De Arabieren zijn woedend over de grote immigrantenstroom naar Israël. Hadden ze één blok gevormd tegen Israël, wie had hen tegen kunnen houden? Opmerkelijk is de wending in het oorlogsfront. Irak valt Koeweit binnen, aug. 1990 waardoor de Arabische wereld verdeeld wordt. Op 17 jan.1991 breekt de Golf-oorlog uit. President Saddam Hoessein neemt het initiatief om Israël door Scud-raketten te vernietigen. Er vallen 39 raketten op Israël. Slechts enkele doden en veel materiële schade in Tel Aviv is de eindbalans. Er is opgemerkt dat het aantal Scuds 40-1=39 betreft. Een straf die Mozes aan de Joodse rechters voorschreef bestond uit 39 slagen, Deut.25:3 en Kor.11:24. De God van Israël heeft Zijn slaande hand in de oorlog, maar het is vermengd met veel goedheid. Heel wat Joden kunnen spreken over bijzondere bewaring in de benauwdheid. Opmerkelijk is ook dat de oorlog eindigde op het Purimfeest, 28 febr. De Israëlische kranten maakten de balans op: 7 oorlogen vanaf 1948 kosten 17.172 doden.

"Ja, alle volkeren der aarde zullen zich tegen haar verzamelen," Zach.12:3. Je zou zeggen: hoe is het mogelijk. Toch gebeurt het. De Verenigde Naties hebben in de afgelopen 43 jaar zo'n 35 resoluties tegen Israël aangenomen. Volgens prof. Blum lijkt het wel of Israël verantwoordelijk is voor meer dan 90% van de wereldproblemen. Een dieptepunt vond plaats op 10-11-1975 toen het Zionisme als een vorm van racisme veroordeeld werd. Ter vergelijking: tijdens de ruim 8-jarige oorlog tussen Iran en Irak werd er niet eens een debat gehouden in de Veiligheidsraad!

"Het zal te dien dage geschieden dat Ik zal zoeken te verdelgen alle heidenen die tegen Jeruzalem aankomen," Zacharia12:9. Natuurlijk moeten we het zo niet opvatten dat alle vijandige volken uitgeroeid worden. Dan bleef er geen één niet-Joodse natie over. Neen, die vijandige legers worden verslagen, hun oorlogsmacht vermindert, de economie vervalst, ze strijden onderling tegen elkaar of verzwakken door burgerlijke twisten zoals de Sovjet-Unie. Tenslotte willen ze met Israël in vrede leven. Tal van voorbeelden zien we in deze tijd. De Verenigde Naties hebben hun resolutie van 1975

ingetrokken. Heel wat landen uit alle delen van de wereld knopen (diplomatieke) betrekkingen aan met Israël. Zelfs landen als Pakistan, India en China horen erbij met het doel om mee te kunnen doen in het zgn. vredesproces. Deskundigen wijzen er op dat Israël uit z'n isolement raakt.

De "vredesconferentie" voor het Midden-Oosten begon in Madrid op 30 okt.1991. Premier Shamir zette in een heldere rede de bestaansgrond van Israël uiteen. Hij beriep zich herhaaldelijk op de profetie en eindigde met de woorden van Jesaja 2:4 en 57:19. *"En zij zullen hun zwaarden slaan tot spaden en hun spiesen tot sikkels, het ene volk zal tegen het andere volk geen zwaard opheffen en zij zullen geen oorlog meer leren."* Toen Christus in de wereld kwam was er op de hele aarde vrede. De oude schrijvers zien dat als een kenmerk van de Vrededorst. Ze hebben verwachting dat er ook een wereldvrede zal komen als de Messias in Israël zal terugkomen.

Aan de ene kant keert de hele wereld zich tegen Israël, dat ze de Golan-hoogte en de West-oever prijs moeten geven. Het lijkt wel een alliantie van internationale druk op Israël. Zelfs de Ver. Staten zetten Israël klem. Dan lijkt het of ze alles tegen hebben. Aan de andere kant zijn er opmerkelijke dingen. Wie had ooit kunnen denken dat er een bespreking in Moskou, eind jan.1992 zou plaats vinden tussen Israël en zijn buurlanden, om tot wapenbeheersing te komen? En dan nog wel in het gebouw van de voormalige communistische vakbond, bij het Kremlin. Een historisch gebeuren!

Op de conferentie moest ook het waterprobleem van het Midden-Oosten aan de orde komen. Israël kampt al ruim 3 jaar met een extreme droogte. Heel de regio had water gebrek. De laatste winter heeft het hele gebied zo'n overvloed van water en sneeuw gekregen zoals het in 75 jaar niet gebeurd is. Afgezien van persoonlijke ongelukken is het een heel grote zegen voor het gebied. *"De Heere zal verzoenen Zijn land en Zijn volk."*

De weg naar vrede zal niet gemakkelijk zijn, maar het begin is er, al zou er nog een gewapend conflict aan vooraf gaan. Want de Jihad, de 'heilige' oorlog van de Moslims vervult hen met fanatieke haat. Maar ondanks alles vervult de Heere wat Zacharia zegt, hfd.12:6: *"En Jeruzalem zal nog blijven in haar plaats te Jeruzalem."* Jeruzalem blijft van Israël en wordt niet gedeeld. Ja, Israëls God wil nog meer doen.

6 DE UITSTORTING VAN DE HEILIGE GEEST.

Zacharia 12:10-14. Na Israëls strijd en overwinning volgt hun diepe vernedering voor de Heere, berouw en terugkeer tot de God van hun vaders. De Geest wordt uitgestort over het hele volk, de voorgangers, de overheden, de ouders en kinderen. Zach.13:1-6 gaat verder met de uitwerking van Gods Geest: rechtvaardiging, heiliging en reformatie.

De grote vraag is nu of deze uitstorting van de Geest der genade en der gebeden al gekomen is op de Pinksterdag of dat het nog volgt. Boston is glashelder in zijn antwoord: *het moet nog komen.* Wij, die de strijd rond Israël voor onze ogen gezien hebben, twijfelen er aan? Hoe duidelijk blijkt in Boston dat een geloofsgezicht meer zekerheid verschaft dan wat we met onze ogen zien. Als we er nog aan twijfelen, zal die twijfel hopelijk eens verdreven worden als "de Heere hun geestelijke gevangenis voor onze ogen wendend zal."

In 't begin van zijn preek zegt Boston dat de uitstorting van de Geest op de Pinksterdag geen vervulling is van de belofte uit Zach.12. Het kan een onderpand zijn van hetgeen toekomstig is. Boston verdedigt zijn visie uit Petrus' toespraak op de Pinksterdag. Petrus beroept zich niet op Zacharia maar op Joël. Bovendien argumenteert Boston dat de rouwklacht van de Joden in een tijd zal zijn dat de Heere hun vijanden ten onder brengt. En dat kan nooit toegepast worden op de eerste tijd van het Nieuwe Testament. Toen ging Juda ten onder. Dus is het nog toekomstig. Dat de Pinksterdag een onderpand is van een toekomstige uitstorting van Gods Geest over Israël, letterlijk en geestelijk, is een vrij onbekend begrip. Vooral bij hen die weinig oude schrijvers lezen. Wellicht is het nodig om dit een beetje toe te lichten.

Er zijn uitleggers over Zacharia 12 die een kleine vervulling van zijn profetie zien in Juda's strijd nadat ze uit Babel terug kwamen onder leiding van Zerubbábel. Hij was een nazaat van David en landvoogd over Juda tijdens Zacharia's profetie. Dat komt overeen met Zach.12:8 waar gezegd wordt dat Davids huis de leiding heeft.

Neen, zeggen anderen, Zacharia's profetie wordt niet in zijn eigen tijd vervuld, er vond geen oorlog plaats. De vervulling ligt in de tijd van de Makkabeeën. De Syrische koning Antiochus Epifanus verwoestte Jeruzalem en ontheiligde de tempel, van 168-165 v.Chr., 3 1/2 jaar. Judas de Makkabeeër bevrijdde Jeruzalem en herstelde de tempeldienst. Daarna werden de Syriërs in diverse veldslagen verdreven en werd Juda onafhankelijk. Simon de Makkabeeër, ook genoemd Simon de Rechtvaardige, werd erfelijk hogepriester en vorst over Juda, ong. 141 v. Chr. Een grote bloeiperiode brak aan voor Juda inclusief het oude Israëlich gebied. De landsgrenzen waren sinds Salomo zo uitgestrekt niet meer geweest, 1 Makk. 13:41.(Echter, Simon was uit de stam van Levi terwijl van Davids geslacht geprofeteerd wordt.)

Nu, ong. 170 jaar later stortte de Heere Zijn Geest uit over Zijn kerk te Jeruzalem. Let wel, niet over alle rangen en standen zoals in Zacharia geprofeteerd wordt. De overheid bleef Mozaïsch-joods. Een en ander is dus een aanvankelijke vervulling van Zach.12. In die hoedanigheid als de Heilige Geest toen uitgestort is zal het nooit meer gebeuren. Want de inwoning van de Geest der Waarheid is eeuwigdurend. Hij wijkt nooit meer geheel van Zijn kerk.

Concluderend mogen we het misschien zo zien dat Zach. 12 een periode behelst van 490 jaar, 457 v. Chr. tot 33 na Chr., Dan. 9:24, 25. Dat betekent vanaf de opbouw van Jeruzalem, Ezra 7, tot de tijd dat Petrus zijn visioen ontving over de aanneming van het heidendom, Hand. 10. De hoofzaken uit die periode zijn *profetische typen* van hetgeen de Christelijke kerk en Israël zal overkomen in het laatste der dagen. Ja, het vervolg van Zacharia, hfd. 13 en 14:1, 2, inhoudend de Evangelieprediking, de loutering van de kerk en het verwoesten van Jeruzalem, vervolgt de typen van de eindtijd.

In Matth. 24:1-31 spreekt Jezus ook over de tijd na Zijn hemelvaart tot Jeruzalems verwoesting, als typen van hetgeen aan het einde van de wereld vooraf zal gaan. Dat is o.a. ook dit: *"En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis alle volken; en dan zal het einde komen."* Gedeelten van Syberië, China, Tibet, Mongolië en Zuid-oost Azië hebben nog nooit een straaltje licht gezien.

Zach.14:3 tot einde spreekt eveneens over die toekomstige Evangelie verkondiging.

7 DE VERVULLING VAN DE PROFETIE IS GROTER DAN HET ONDERPAND.

De profetie van Zacharia is dus volgens Boston een *type* of onderpand van gebeurtenissen in het laatste der dagen, voor de Christelijke kerk en voor Israël. Om met het eerste te beginnen. De kerk van Christus is het huis van Davids grote Zoon. De voorgangers worden afgebeeld in de leidlieden van Juda.

De periode waarop de beloften vooral betrekking hebben is m.i. begonnen bij de Reformatie, 1517. Toen begon de herbouw van het geestelijk Jeruzalem. De langdurige strijd tussen de Antichristelijke machten, vooral tegen de Pauselijke aanhang eindigde in overwinning voor Christus' kerk in diverse Europese landen. Daarna kwam een groot verval, evenals in de Joodse kerk. Maar zo zeker de Geest werd uitgegoten onder de Joden, zo zeker wordt de Geest der genade en der gebeden weer uitgegoten op de Christelijke kerk, *ná de komst van Christus tot Israël*. Dat wil niet zeggen dat alleen die kleine kringen een opwekking krijgen, waar nu de leer van Christus nog beleefd en hooggeschat wordt. Neen, het werk van de Geest is juist om duizenden tot kennis van de waarheid te brengen die ze nooit gehoord hebben. Ook die volken en kerken waar de waarheid wel geweest is, maar nu bijna uitgestorven. Dan zal de kerk Hem aanschouwen die ze doorstoken hebben. Wat? De kerk waar Gods Woord nog is? Ja, de roomse kerk heeft Christus doorstoken door de mis en goede werken toe te voegen aan Christus' offer. Maar de protestantse kerk heeft Hem doorstoken door haar afval van de zuivere evangelische waarheid en verachting van Christus. Allen staan we schuldig. De een hierin, de ander meer daarin. Onze zonden hebben Hem als 't ware opnieuw gekruist.

Of de 490 jaar, Daniël 9, ook een chronologische betekenis heeft vanaf de Reformatie, 1517, is de Heere alleen bekend. De tijd zal het leren. Of we het beleven weten we evenmin. De Heere geve ons om met lijdzaamheid Zijn beloften te verwachten!

Zacharia's profetie is dus ook van belang voor het tegenwoordige Jodendom. En vooral in zover zij één zullen worden met de Kerk van Christus. Als het geestelijke Israël een onderwerp is, hoeveel te meer de natuurlijke Israëli's als ze met hun Messias verenigd worden. Onder de beeldspraak van oorlogvoering en met de uitstorting van Gods Geest als onderpand, profeteert Zacharia goede woorden, troostrijke woorden voor de toekomstige tijd.

1. Zo zeker Juda vroeger verlost werd van hun vijanden, met name van Antiochus Epifanus, zo zeker zal Israël verlost worden van de Antichristelijke machten.
2. Zo zeker de Joodse kerk de Geest ontving, zo zeker zal Israël de Geest der genade en der gebeden ontvangen op het hele volk, "te dien dage."
3. Zo zeker de 3000 Joden rouwklaagden op de Pinksterdag, zo zeker zal het hele land rouwklagen in de tijd als de Geest wordt uitgestort. In Israël vindt reeds elk jaar de nationale vastendag plaats, op een manier die uniek is in de wereld. Alle openbare instellingen liggen dan stil.
4. Zo zeker de Fontein tot verzoening van de zonde geopend werd in het bloed van Christus, zo zeker zal die Fontein opnieuw geopenbaard worden tot vergeving van Israëls zonde, als ze over de Messias zullen rouwen.
5. Zo zeker de Joden de Geest van heiligmaking ontvingen en vurig werden voor Gods eer, Zach.13-1-6, zo zeker zal het bekeerde Israël vurig zijn voor de Naam van de Messias, als de valse geesten uit het land gebannen worden.

Kinderen van Abraham, beminden om der vaderen wil, hier ligt uw toekomst: het aannemen van uw Messias, de Zoon van God! De profetie is gewis en zijn vervulling is zeker. "Deze zaak nu is in het besluit der wachters en deze begeerte is in het woord der heiligen, opdat de levenden bekennen dat de Allerhoogste heerschappij heeft over de koninkrijken der mensen."

8 ROUWKLACHT DOOR DE VROUWEN TE MEGIDDON.

De plaats van de rouwklacht vraagt ook onze aandacht. "De rouwklage zal groot zijn zoals die rouwklage van Hadadrimmon in het dal Megiddon....en hun vrouwen bijzonder," Zach. 12:11, 12. Zacharia ziet terug naar de bijzonder droevige afloop van een oorlog die koning Josia voerde. Josia heeft 29 jaar over Juda geregeerd, nadat Israël al lang was weggevoerd.

Maar wat gebeurd er? De koning van Assyrië doet z'n laatste veldtocht, 609 v.Chr. in de richting van de Middellandse zee, over Israëls oude gebied, 2 Kronieken 35:20-27. Farao Necho had dat land en de wijde omgeving veroverd, 2 Kon.24:7. Necho trekt over Juda 's gebied om tegen Assyrië te strijden. Dat kan Josia niet verdragen en bindt de strijd aan in de buurt van het plaatsje Hadadrimmon. Hij wordt dodelijk gewond. Hier begint Juda 's ondergang. Necho oefent z'n gezag uit over Juda, 2 Kon.23:33. Het is niet uitgesloten dat hij groepen mensen wegvoerde naar Egypte. Niet alleen uit Juda, maar ook van de nabijgelegen stammen, Hosea 8:13.

De stam van Dan lag in de route. De Daniëten zijn tenslotte in Ethiopië terecht gekomen. Ze zijn bekend onder de naam Falasjas; ze noemen zichzelf: "het huis van Israël." [Misschien zijn de Daniëten al eerder in Ethiopië gekomen, toen ze bescherming zochten bij Tihaka, de koning van Cush=Ethiopië, 2 Kon.19:9.]

"En gans Juda en Jeruzalem bedreven rouw over Josia. En Jeremia maakte een klaaglied over Josia; desgelijks alle zangers en zangeressen spraken in hun klaagliederen van Josia, tot op dezen dag," 2 Kron.3 5:24, 25.

Zacharia noemt de vrouwen apart. Boston trekt de conclusie dat het uitzonderlijk is dat vrouwen vasten. Dat is niet zo duidelijk. De bijbel spreekt van klaagvrouwen die er hun beroep van maakten, Jeremia 9:17.

Misschien kan het volgende ons nog licht verschaffen. Er is in de Apokriefe boeken een boek wat 3 Ezra heet. Het eerste hoofdstuk daarvan bevat praktisch hetzelfde als 2 Kron. 35 en 36. In 3 Ezra hfd. 1:32 staat: "En de voornaamsten met hun vrouwen beklagden hem, tot op dezen dag." U ziet het kleine verschil met de tekst uit onze bijbel, 2 Kron. 35:25. Zangers en zangeressen is in 3 Ezra "de voornaamsten met hun vrouwen." Frappant is de overeenkomst met Zach.12 "hun vrouwen bijzonder." De tekst overlevering zoals die in 3 Ezra staat heeft Zacharia waarschijnlijk gekend. 3 Ezra krijgt daardoor meer waarde, althans enkele delen. Het boek vermeldt dat "Josia door Jeremia gewaarschuwd werd uit Gods mond om niet ten strijde te trekken."

9 DE ROUWKLACHT EEN TYPE VAN DIVERSE ZAKEN.

Opnieuw is hier een voorbeeld van een O.T. geschiedenis met een profetisch meervoudige betekenis. De rouw bij het volk van Jeruzalem en Juda is een beeld van intens berouw over de zonde.

1. Bij de Joden op de Pinksterdag over hun verwerping van de Messias.
2. Allen die zaligmakend overtuigd worden leren dat ze net zo schuldig staan als de Joden. Sommigen komen er achter dat ze nog goddelozer zijn, omdat ze Christus verworpen hebben tegen beter weten in. Terwijl miljoenen Joden het Evangelie nog nooit gehoord of gelezen hebben. "Ik weet dat gij het door onwetendheid gedaan hebt," Handelingen 3:17.
3. De Joden in de tijd van Armageddon hebben ook gerouwklaagd, Openbaring 16:16. Die tijd begon eigenlijk met de Communistische vervolgingen in 1917. Het

verergerde door de Nazi's die een rouw onder de Joden brachten zoals er nooit tevoren geweest is. Die rouw werd voortgezet door de verliezen vanwege Arabische oorlogen.

4. De rouw in Israël zal voltooid worden door de smart over hun Messias.
5. "Ziet Hem, Hij komt op de wolken! Alle geslachten der aarde zullen over Hem rouw bedrijven, ja amen", Openbaring 1:7. Op die rouw is geen bekering mogelijk.
6. Hoe vreselijk zal het rouwen in de hel zijn! Want hun worm zal niet sterven en het vuur niet uitgeblust worden, tot in eeuwigheid.

10 ROUWKLACHT OVER CHRISTUS' MIDDELAARSNATUREN.

De uitdrukking "*rouwklagen als over een eerstgeboren zoon*," Zach.12:10, wijst ons naar de eerstgeboren Zoon des Vaders. Christus is naar Zijn Goddelijke natuur van eeuwigheid tot eeuwigheid God. Hij is de *Eeuwige*, zoals de Joden God eerbiedig noemen. God de Zoon neemt de menselijke natuur aan en verenigt die met Zijn Persoon. Dat heilig geheim zal de Geest de Joden leren. Hebben wij dat ook niet nodig?

Christus zal ook beweend worden omdat de Joden Hem, de Zoon van de maagd Maria verworpen hebben. Jezus van Nazareth is de beloofde Zoon van David.

De nationale rouwklacht over de Messias als Davids Zoon is ook voorzeggd in Jeremia 31. Hoofdstuk 30 eindigt met de aankondiging van de toorn Gods over de Joden. "*In het laatste der dagen zult gij daarop letten.*" Daarna spreekt Jeremia over Israëls bekering in het laatste der dagen. Dat blijkt glashelder uit vers 38-40 waar de herbouw van Jeruzalem wordt voorzeggd, in een nooit gekende omvang. Dat gebeurt nu. U moet voor de aardigheid - als dat mogelijk is - er eens een kijkje gaan nemen.

In Jer. 31:15 staat: "Er is en stem gehoord in Rama, een klage, een zeer bittere klage. Rachel weent over haar kinderen." En vers 17: "Uw kinderen zullen wederkeren tot hun landpale."

Volgens sommigen voorzegt Jeremia de rouw te Rama over de weggevoerde Joden, Jer.40:1. Rama lag ten noorden van Jeruzalem in de stam van Benjamin, Rachels kinderen. Matth.2:7 past het toe op de kindermoord te Bethlehem. Wellicht dat Jeremia die 2 rouwklachten samenvat in een profetie. Het wenen over de jongetjes uit Davids geslacht voegt de Geest Gods in deze profetie als een onderpand dat de Joden eens de dood van Davids Zoon zullen bewenen.

11. ROUWKLACHT OVER DE MIDDELAARSAMBTEN.

- A. De Messias zal beweend worden als de Vorst van Israël. Koning Josia is daar een sprekend voorbeeld van.
- B. De Messias zal beweend worden als Profeet. Mozes is er een type van. We komen er zo op terug.
- C. De Messias zal beweend worden als Priester-Koning. De genoemde Simon de Rechtvaardige was een type van Hem. Israëls rouw over zijn geweldadige dood staat in 1 Makkabeeën16:16.
- D. De Messias zal beweend worden als Priester. Aäron was er een type van. Hij werd 30 dagen nationaal beweend, Num.20:29. Zolang Mozes en Aäron leefden kon Israël Kanaän niet beërven. De Heere had hun de toegang ontzegd. Als het Jodendom de dood van hun Messias als Priester en Leidsman gaan bewenen verzekert de Heilige Geest ons dat ze hun oude geestelijke erve terug ontvangen.

- E. De Messias zal beweend worden als Middelaar. Mozes was de middelaar van het Oude Verbond, Gal.3:19. Mozes was ook een bijzonder voorbidder. De Messias is de Middelaar van het N.T. en een Voorbidder bij de Vader. O, hoe betrouwenswaardig en aanbiddenswaardig is Hij! Wij kunnen met een gerust hart al onze noden en al de zaken van de kerk en Israël aan Hem toe vertrouwen. Hij houdt Zijn woord. Hij bemiddelt bij Zijn Vader voor het vervallen Jodendom. Zijn voorbede aan het kruis werd verhoord: "*Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat ze doen,*" Lukas 23:34. Zou de Vader dan nu de voorbede van Zijn Zoon afslaan?

Niemand was getuige van Mozes' dood. Niemand heeft zijn graf geweten. Toch werd Mozes nationaal beweend. Zo zal het in de toekomst ook gaan. De Joden zijn nu vanzelf ook geen getuigen van Christus' dood. Maar de Vader zal het als voor hun ogen afschilderen: "Zij zullen Hem aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben."

Isaac da Costa heeft zijn geloofsinzicht hierin beschreven in zijn "Bijbellezingen," dl. 1 bl. 290.

"En de kinderen Israëls beweenden Mozes in de vlakke velden van Moab, dertig dagen." Deze is nog de rouw van de Joden over bijzondere personen. Eerst de grote rouw van 7 dagen met gescheurde klederen; dan die van een maand of 30 dagen, het laten groeien van het haar en de baard; eindelijk die van 11 maanden. (totaal 1 jaar) Christus werd slechts 3 dagen beweend, doch deze 3 dagen staan gelijk aan 3 eeuwen, ja met de eeuwigheid. Want het is de waardigheid van de Persoon die de kracht en de betekenis geeft aan de dingen die met Hem plaats vinden. De kinderen Israëls zijn echter die grote rouw nog aan hun Koning, hun Messias, hun Jezus schuldig. Doch zij zullen Hem die bewijzen aan het eind der dagen, naar het woord en de belofte Gods, Zach. 12:10 en 11."

Deel III bl.296 schrijft Da Costa:

"Zulk een rouwfeest van een geheel volk is dan ook enig in de geschiedenis. En wellicht dat wij er uit moeten afleiden, dat de Joden onbekeerd naar hun land zullen terug keren en daar zullen bekeerd worden." Tot zover Da Costa.

Als dat gebeurd zullen de Joden de dood van Mozes pas goed gaan begrijpen. Dan sterven ze aan hun verwachting op Mozes, nl. aan hun wettische hoop op hun goede werken naar de wet van Mozes. Uit de verheerlijking van Mozes op de berg mogen we wellicht besluiten dat hij is opgestaan. De duivel ging daar vreselijk tegen tekeer, Judas vers 9. Misschien is dit een van de redenen dat hij niet kan verdragen dat Mozes een type was van Jezus' opstanding en dat hij straks tegen de Joden zal getuigen. Mozes zal straks tot de Joden zeggen: "Ik heb zoveel van de Messias geschreven, waarom hebben jullie mij niet geloofd? Zijn de kentekens van de ware Messias niet vervuld in Jezus van Nazareth? Zo wordt Mozes, de wet, weer een tuchtmeester tot Christus. Dan wordt de sluier die op de Joden ligt weggenomen, zodat ze de boeken van het Oude- en het Nieuwe Testament verstaan en geloven. Het raadsel rond Mozes' graf wordt dan opgelost. En dan zullen de kinderen Israëls vrezende komen tot David hun Koning en tot de Heere hun God en tot Zijn goedheid, in het laatste der dagen, Hosea 3:5.

12. GEESTELIJKE OPWEKKING

Er komt in Bostons preek een heel belangrijk punt naar voren. Boston concludeert aan 't eind: "*Wilt u ooit een Reformatie in ons land zien, verwacht het meer van een uitstorting van Gods Geest dan van de zwaarste oordelen.*"

De zwaarste oordelen maken de mensen dikwijls ongelovig en verhard. Het is de Geest die levend maakt. Het is waar dat de Heere de oordelen wel eens gebruikt tot bekering, of soms tot wat algemene ernst. Meestal is dat maar van korte duur. De Heere gebruikt de straffen op de zonde ook wel tot vernedering van Gods kinderen. Verdrukkingen brengen soms weeën voort en geestelijke kinderen. Maar een duurzame geestelijke opwekking in een plaats of streek waar Boston over spreekt - bij de 4^e reden -, is van een andere aard dan bekering van enkele mensen in een tijd van oordelen. Geestelijke opwekking heeft dit voorname kenmerk: Gods woord wordt door de Geest gezegend tot levendmaking van velen. Daar is een duidelijk voorbeeld van in Handelingen 2. Tijdens de preek van Petrus maakte de Geest 3000 mensen levend. En Handelingen 4:31: "Toen de discipelen baden werd de plaats waar ze vergaderd waren bewogen en werden ze allen vervuld met de Heilige Geest." Christus overwon de heidense wereld door Zijn Woord. Reformaties en opwekkingen zijn nooit door dwang, nog minder door zwaard bevorderd. *"Niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden."* Het meest gebruikt de Heere de prediking van Zijn Woord, ook door de eenvoudigste voorgangers. Een middel tot bekering is ook dikwijls het lezen van goede boeken, de bekering van anderen, uitredingen, sterfgevallen, ja dromen over het laatste oordeel e.d.

De kerkgeschiedenis heeft geleerd dat een opwekking bijna altijd begint onder jonge mensen. Er komt een bezinning. Ze worden serieuzer en handelbaar voor hun voorgangers. De waarheid krijgt nieuwe belangstelling. De mensen gaan meer bidden. Hun vorige levenskoers wordt gewijzigd. Sommigen verlaten hun oppervlakkige godsdienst. Anderen raken wantrouwend over hun valse vrede en godsdienst. Of ze kunnen geen voldoening meer vinden in hun rechtzinnigheid of emotionele ondervinding. Ze gaan de bijbel ernstig onderzoeken en worden vatbaarder voor onderwijs. Ze voelen zich leeg en ongelukkig. Als dit thans in de een of ander voorkomt houden veel mensen dat voor bekering. Vroegere opwekkingen- en de ondervinding leert het nog- hebben aangetoond dat velen deze dingen hadden maar dat het nooit verder is gekomen. Of dat het weer over is gegaan.

Als de Geest der genade wordt uitgestort in een algemene opwekking gebeurt er méér. De mensen worden overtuigd van hun diep verloren toestand, van hun grote schuld, van hun zonden tegen de heilige God, van de eeuwige straf der hel, en de onmogelijkheid om ooit door eigen kracht behouden te worden. Daarom riepen de mensen op de Pinksterdag: "Wat moeten we doen om zalig te worden?" Daarop zegt Petrus: "Geloof in de Heere Jezus en gij zult zalig worden." Het is het ambt van de Gods Geest om het geloof te werken. Daarom zegt de Heere Jezus: "Niemand kan tot Mij komen, tenzij het hem van de Vader gegeven wordt." De Geest des Heeren ontdekt en openbaart Christus in de ziel van een verslagen zondaar of zondares. Dan gaat het hart in liefde naar Hem uit, men hoopt en gelooft in Hem tot zaligheid van de verloren ziel. Deze eerste beginsels van het geloofsleven worden dikwijls door kruiswegen en verdrukking geoefend. Daardoor groeit het en draagt het vruchten.

Het is niet de bedoeling om een korte schets te geven van al de verschillende wegen die de Heere met mensen houdt. Zo'n gevarieerd verslag kun je alleen maken als je het zelf hebt meegemaakt, zoals b.v. Jonathan Edwards.

We moeten er ook bij bedenken dat een algemene opwekking niet altijd onder Gods kinderen begint. Vaak worden sommige mensen krachtadig bekeerd. Die worden wel eens een middel voor anderen. Dat nieuwe leven maakt Gods volk dan beschaamd over hun doodsheid. "Vele eersten zullen de laatsten zijn en vele laatsten worden dan de eersten."

13. VOORBEREIDING TOT OPWEKKING IN ISRAËL.

Israël wordt voorbereid op een grote nationale opwekking. Bijna iedere bijbelliefhebber die met de toestand van Israël en het Jodendom goed op de hoogte is, erkent dat. Het is waar, er is een principiële verschil tussen de verwachting van de christenen en die van orthodoxe Joden. De ene groep verwacht de Geest van Christus {met alle verschillende visies} en de ander verwacht de Messias voor 't eerst. Enkele vooraanstaande Joden zeggen als onze Messias komt zal hij misschien dezelfde zijn als Jezus van Nazareth. In elk geval weten we dan zeker wie het is. Ze spreken met enige achting over Jezus. Dat Hij een Joodse Rabbi was die veel goed heeft gedaan. Dat Israël een zelfstandige natie geworden is, is al een zichtbare voorbereiding van toekomstige opwekking. Dat staat zo duidelijk in Ezechiël 37 dat het onbegrijpelijk is dat sommige Christenen dat durven ontkennen. In Ezech. 37 wordt gesproken over de vallei doodsbeenderen. Ze komen bij elkaar, er komt vlees en zenuwen op en daarna komt de Geest in hen. Dat eerste zien we voor onze ogen gebeuren. Uit alle hoeken en gaten van de wereld komen de Joden terug sinds 1947. Vooral na de val van de communistische dictaturen. Een bijzonderheid is de operatie Salomon van 24 mei 1991. In ruim 24 uur werden bijna 15.000 Ethiopische Joden overgevlogen naar Israël. Er waren toen enkele Zeeuwse jongens in Israël die de blijdschap zagen als de "gevangenen Sions wederkwamen." Juist zoals het staat in Psalm 126:1

*"Wanneer de Heer' uit 's vijands macht
't Gevangen Sion wederbracht,
En dat verlost' uit nood en pijn,
Scheen 't ons een blijde droom te zijn.
Wij lachten, juichten; onze tongen
Verhieven 's-Heeren Naam en zongen.
Toen hieven zelfs de heid'nen aan:
"De Heer' heeft hun wat groots gedaan."*

Maar, er gebeurt meer. Israël komt terug tot de kennis van de Hebreeuwse bijbel. In 1967 waren er in Jeruzalem een 30 synagogen. Nu zijn er 965 in de stad. De Heilige Schrift wordt gelezen en onderzocht. Ja, het Nieuwe Testament in 't hebreeuws vertaald is óók in 't bezit van zo'n 24% Israëli's. Het is er in bijna alle boekwinkels te krijgen. De kennis van de Schrift is zo belangrijk. Want als de Messias Zich bekend gaat maken openbaart Hij Zich als de Christus der Schriften. Israël wordt nu als die beenderen waar zenuwen en hersens op komen. Want de kennis van de Schrift zijn de hersenen van een natie. Een compleet lichaam, maar er is geen Geest in hen.

14. VOORBEREIDING IN HET CHRISTENDOM?

Op grond van Romeinen 11 toont Boston dat de Heere Zijn Geest zal geven in de Christelijke kerk, in het laatst der dagen. Niet alleen over de Joden, want dat zou een versmalling betekenen van het Genadeverbond. Maar de komst van Christus tot Zijn kerk is internationaal. Christus' komst op aarde werd voorbereid door de prediking van Johannes de Doper. Zou Hij dat in de toekomst ook niet doen? Bovendien zijn er ook voorafgaande dingen die grote zaken in de kerk voor gaan. Bern. Smytegelt, 1665-1739 zegt in zijn Catechismus verklaring over Zondag 29 dat er voorboden aan de Reformatie vooraf gingen. God deed eerst Zijn woord verspreiden. O.a. door de boekdrukkunst en de rederijkers, [beoefenaars in de welsprekendheid]. Die vertoonden

stoffen uit de Schrift aan het publiek waardoor de waarheid door duistere wolken heenbrak. De verstandigen zagen dat eerste flikkerlicht en maakten er gebruik van. En dan vermaant Smytegelt vaderlijk: "Gij bidt wel dikwijls voor de heidenen dat de volheid der heidenen mag ingaan en alzo geheel Israël zalig zal worden... gij moet ook om de bekering van de Rooms en bidden.... Maar 't zal al niets helpen, als het door Gods Geest niet geschiedt."

De Hervorming in de 16e eeuw werd in Europa enigszins voorbereid door het humanisme. Een beweging die, in het licht van z'n tijd gezien, overeen komt met het democratisch streven van heden. Het afschudden van de atheïstische dictatuur is zonder meer gunstig voor het christendom. Door de val van het Communisme is de wereldpolitiek gunstiger voor de Joden en de Christenen. Wie had in begin 1989 durven denken dat een jaar later godsdienstvrijheid genoten zou worden in de Sovjet-Unie? Ja, dat de regering van Rusland om Bijbels zou vragen? Nooit in de geschiedenis is er een tijd geweest dat de bijbel op zo'n grote schaal in de wereld verspreid kon worden. In landen van Azië en Afrika waar de bijbel nog totaal onbekend is, worden nu deuren geopend. De vraag naar de bijbel en z'n inhoud neemt behoorlijk toe in Zuid- en Noord-Amerika. Deze dingen moeten we opmerken en de Heere erkennen. Want waar er ooit een opwekking zal komen... Gods Woord moet het doen!

Zijn er in Nederland ook voorboden van de komst des Heeren te vinden? Was het maar waar! Ons land is zeer diep gezonken in de zonde. Is de buitenlandse oorlogsdreiging verminderd, de uitleving in de zonde vermindert niet. Toch schijnt het dat de val van 't Communisme wel iets nalaat. Al is 't alleen maar de noodgedwongen teruggang van het socialisme. En misschien komt er ook een soort burgerlijke bezinning. Godsdienst-psychologen zeggen dat de godsdienst in 't algemeen een herwaardering begint te vertonen. Zijn er voorboden in de kerken? Helaas, de afval gaat onverminderd verder. Een wereldse en dodige geest heerst in de kerken.

Gelukkig zijn er ook nog positieve dingen. Een ervan is de herwaardering van de Israël-visie. De verhouding Nederland-Israël zou een soort graadmeter kunnen zijn van enige hoop. Want *Israëls verzoening met God* is het leven voor de christelijke kerk. Teddy Kollek, de burgemeester van Jeruzalem, vindt de houding van een gedeelte Nederlanders opmerkelijk. Na zijn bezoek in ons land in juni 1991 zei hij met tranen in zijn ogen: "De christenen in Nederland zijn heel bijzonder. Zo kom je ze nergens anders in de wereld tegen." Er is geen land waar er procentueel nog zoveel belangstelling is voor de bijbelse waarheden en voor de belangrijke plaats die de bijbel aan het teruggekeerde Israël toekent, dan in Nederland.

15 VOORBEREIDING ONDER GODS KINDEREN.

De beloofde uitstorting van Gods Geest over Israël en de kerk wordt voorbereid onder sommigen van Gods kinderen. In welk land en bij wie is de Heere bekend. Het is Gods gewone weg geweest met zijn kerk om dat te doen. Jozef bereidde Jacobs komst voor in Egypte. Mozes bereidde het volk voor op de verlossing uit Egypte. Jozua, Samuël, Simeon en Anna de profetes zijn levendige voorbeelden. De uitstorting van de Geest op de Pinksterdag werd voorbereid door de Geest des gebeds bij de discipelen. Meerder voorbeelden van vroegere opwekkingen in Engeland, Amerika, Nederland en andere landen levert de kerkgeschiedenis op. In Schotland leeft de bijbelse toekomstverwachting in de kerken. Er wordt voor gebeden, er wordt over

gesproken en geschreven in de kerkelijke pers. Er zijn kinderen Gods die de zaak op hun hart dragen.

Dat kan de Heere in Nederland ook geven. Trouwens, er zijn altijd kinderen Gods geweest die deze zaken opdragen aan de Genadetroon. En die zijn er nog. Maar ze houden zich wel eens een beetje schuil. Ze zijn niet allen als Daniël die met open vensters naar Jeruzalem bad! "Uw Vader Die in 't verborgen ziet, zal het u in 't openbaar vergelden," belooft de Heere Jezus. Houd aan, roep en worstel en 't gebed, want de Heere hoort. Er is loon voor uw arbeid en uw verwachting zal niet afgesneden worden. De Heere heeft veel beloften aan ons voorgeslacht gedaan. Ontelbare gebeden voor Nederland hebben ze neergelegd op het wierookaltaar van Christus' voorspraak bij de Vader. Die zijn zeker verhoord.

Misschien zal iemand zeggen: *"Mijn verwachting voor Nederland is afgesneden. De Heere zegt: Bid niet meer voor dit volk ten goede."* Ja, dat kan voor het heden gelden, zoals Jeremia dat ondervond, maar geldt dit voor altijd? De Heere sprak eens tot Mozes dat hij niet meer voor het volk moest bidden. Het is nu afgedaan! "Laat Mij toe dat Mijn toorn ontsteke en hen vertere, zo zal Ik u tot een groot volk maken, Exodus 32:10. Let op de kracht van Gods vermaning. Maar wat antwoordt Mozes? Hij pleit op de verbondstrouw des Heeren en de beloften aan het voorgeslacht. *"En wat zult Gij dan met Uw grote Naam doen? Delg mij nu uit Uw boek."* Zo sterk hoopt Mozes op de trouw des Heeren dat hij liever wil sterven dan dat Israël zal vergaan en hij de nieuwe stamvader wordt. Die hoop op zijn Verbondsgod is meer waard dan zijn leven. Mozes bedoelt niet dat hij uit het boek van de verkiezing geschrapt wil worden, maar het boek van de levenden op aarde.

Nu, wat Mozes deed behoren wij in zeker opzicht ook te doen, als de verbondsbeloften ons dierbaar zijn. "Nu dan, ik bid U Heere, als ik genade gevonden heb in Uw ogen, zie dan ook deze natie aan dat het Uw volk was. Nederlands kerk heeft het ook net zo verzondigd als Israël, maar bent U niet met onze vaderen in een verbond gekomen? Ligt het van onze kant totaal verzondigd, zou U het niet kunnen doen om Uws Naams wil, alleen om Uw verbonds wil?"

Waarde lezer, hier ligt de enige pleitgrond. *De grote Verbondsnaam des Heeren*, die vroeger zo dikwijls over Nederland is uitgeroepen.

Kinderen van God, liefhebbers des Heeren, als die zalige Naam uw ziel niet opwekt, wat moet het dan doen? Is die Naam u niet boven alles dierbaar? Is het u een onverschillige zaak of de Heere naar Zijn kerk terug komt of niet?

Gesteld nu eens dat er niet één belofte voor Nederlands kerk meer is, en wij raakten daar zó door aangedaan dat we samen begonnen te bidden om genade en om de Geest, dan zouden we daardoor juist onder de belofte vallen. Dat mag, ja moet ons uitgangspunt zijn. Daar kan niemand tegen zijn. Als we nu zo eens als schuldige mensen om de Geest gaan smeken, dan belooft Christus, als Nederlands Voorspraak bij de Vader - zegt Justus Vermeer -, om Zijn Geest te geven. Andere motieven om herstel van Nederlands kerk te mogen verwachten hebben we aangetoond in het boekje: ***Ziet Hem, Hij komt!***

16 VERBONDSTROUW

Opmerkelijke woorden heeft Th. v. d. Groe nagelaten in z'n voorrede van Hutechons verklaring van de 12 kleine profeten, deel 2.

...Op zodanige wijze is de Heere God dan nu nog de God van Nederland, van Engeland, van Duitsland, zoals Hij dat van Israël was. Ja, Hij is het ook van andere

landen daar Zijn Evangelie tevoren verkondigd en beleden is... Want aan Gods zijde blijft het verbond dat eens met een volk plechtig opgericht is en door hen openlijk aangenomen, altijd ongeschonden staan, maar van de zijde van het volk is het een gans snode en verschrikkelijke trouweloosheid van Gods verbond afgefallen te zijn."

Ds. G. H. Kersten wijst eveneens op onze verantwoording ten opzichte van Gods verbond, in zijn verklaring van Zacharia 11. "Ieder volk waar de wetten eens doortrokken waren met de wetten van Gods woord, staat met God in een verbonds betrekking."

Nu ligt het drievoudig snoer *God-Nederland-Oranje* verbroken. Maar als we met berouw terugkeren naar de Heere wil Hij de verbondsrelatie weer herstellen. Niet zo dat ons geacht Oranjehuis z'n oude christelijke regeringsvorm weer terug krijgt. Persoonlijk denk ik niet dat we zoiets kunnen verwachten. Er is een andere verbonds-vorm: *God-Israël-Nederland*. Dat zou een drievoudig snoer zijn wat niet haastig gebroken wordt. Dat is ook hetgeen oude theologen verwachtten. Het eerste verbond rustte met één pijler op ons vorstenhuis. Maar het andere verbond zou rusten op een vastere pijler: Het genadeverbond opnieuw met Israël opgericht.

Deze belofte is aan Israëls kerk beloofd in Ezechiël 16:61. "Want Ik zal u dezelve geven tot dochters, maar niet uit uw verbond. Want Ik zal Mijn verbond met u oprichten en gij zult weten dat Ik de Heere ben."

M. Henri schrijft over deze tekst: "De Heere zal de heidenvolken in kerkelijke gemeenschap met Israël brengen; zij zullen u tot dochteren zijn uit Mijn verbond; het genadeverbond met u en hen samen gemaakt, als een verbond tussen drie partijen. Ik zal een Vader, een gemeenschappelijke Vader zijn, beide voor Joden en heidenen; en zo zullen zij elkaars zusters worden." De Heere heeft die belofte vervuld, al vanaf de tijd van de apostelen. Maar door Israëls verharding ontbreekt de eerste schakel. Totdat Israël opnieuw wordt aangenomen als de volheid der heidenen zal ingaan.

"Onze Bruidegom zal ons beiden omhelzen, de jongste zuster en de oudste zuster, de Joodse kerk." zegt Rutherford.

Nu, de Heere mocht Zijn volk hierin wat meer willen onderwijzen en de Geest des gebeds uitgieten, om Hem wel vrij te laten maar toch niet meer los te laten tenzij Hij ons zegent, om Zijn verbonds wil.

17 WAT IS ONZE PLICHT?

- Boston herhaalt het wel tien keer: "*o, bidt, bidt dan!*" Dat is niet alleen de plicht van Gods volk, maar van ons allen. Die de waarheid lief heeft en de kerk waar hij of zij bij behoort, die belang stelt in de zaligheid van zijn ziel, laten die allen tot de Heere bidden om Zijn Geest. De Heere ziet naar waarheid in het binnenste, en dat hebben wij van onszelf niet. Maar juist daarom behoren we erom te bidden; om bekering, om een kruimeltje genade. Dat is al oneindig groot. We moeten terug naar God, terug naar onze Schepper. Niet terug naar het tijdperk van de Reformatie, maar terug naar de trouwe Verbondsgod van onze voorouders. Buig toch veel uw knieën en vraagt met een paar eenvoudige woorden om de gunst des Heeren. Mooie woorden zijn niet nodig: "*O, God wees mij zondaar genadig.*"
- Wat kunnen we voor de Joden nog meer doen? Materiële hulp bieden. De Joden kunnen tot ons zeggen: "Indien wij ulieden het geestelijke gezaaid hebben, is het een grote zaak dat wij het uwe dat lichamenlijk is maaien?" 1 Kor. 9:11. Ze hebben ons middellijk de bijbel gegeven. Is dat geen altijd durende dank waard?

- Als het mogelijk is kunnen we ook Hebreeuwse bijbels geven, vooral met het Nieuwe Testament. Daar is veel beleid en voorzichtigheid voor nodig. Geen zending bedrijven op de ouderwetse manier! Israël is geen ontwikkelingsland.
- Misschien is 't nodig ons te organiseren en contact te zoeken met ervaren personen. Dr. Owen, over een andere zaak, zegt: "Wij moeten niet stil blijven staan op onze plaats en verwachten dat anderen het werk zullen beginnen. Hoe geringer, armer en onbekwamer wij zijn, hoe meer op ons de plicht rust om op te staan en de handen aan het werk te slaan. Ieder mag toebrengen overeenkomstig het talent dat God hem gegeven heeft. *"Zalig is die dienstknecht, welke zijn Heere komende, zal vinden alzo doende."*

1 Christus:
't Laatst der dagen
Na veel plagen
Komt Mijn Israël
Naar Sion hun woning,
Naar David hun Koning.
Ik maak alles wèl.
Ik maak alles wèl.

3 Israël:
't Zijn mijn zonden
Die U wonden,
Sloegen U aan 't kruis.
Ik wierp op U doornen
Ik verwierp tevoren,
d' Hoeksteen van ons huis.
d' Hoeksteen van ons huis.

5 Christus:
Ik zal komen
Volle stromen
Breng Ik voor u mee.
'k Zal Mijn Geest u geven
'k Zal Mijn volk doen leven
Badend in Mijn vrêe.
Badend in Mijn vrêe.

7 Christus:
'k Geef voldoening
En verzoening
Voor onheiligheid.
De Fontein is open
De Fonteinen lopen
Tot uw zaligheid.
Tot uw zaligheid.

2
'k Hoor hen roepen
'k Zie hen zoeken
Naar Immanuël.
Zij gaan bitter klagen
Zij gaan naar Mij vragen
d' Vorst van Israël.
d' Vorst van Israël.

4
'k Voel Uw slagen
Niet om dragen.
Treft mij diep in 't hart.
Hebt U mij vergeten?
Hebt U mij verweten?
Dat verzwaart mijn smart.
Dat verzwaart mijn smart.

6 Israël:
Wil mij leren
Heer' der Heeren
Door Uw Woord en Geest.
't Woord kan mij vernêeren
't Woord kan mij bekeren.
'k Hoop op U het meest.
'k Hoop op U het meest.

8 Israël:
U bent d' Mijne
Ik de Zijne.
'k Rust nu op Uw trouw.
Het Verbond is heilig
Het Verbond is veilig
Waar ik nu op bouw.
Waar ik nu op bouw.

GERAADPLEEGDE LITERATUUR.

De apocriefe boeken

Thomas Boston Id. id	All the works (sermon 26) Haast u om uws levens wil, Overjarig koren dec. 1961 en dec. 1962.	Engelse editie Romijn en van der Hoff, 1964 Romijn en van der Hoff
M. Henry	Bijbelverklaring	J. H. Kok, Kampen
G. Hutechson	De kleine profeten	Leiden 1747
J.Owen	Twee redevoeringen rakende den Heiligen Geest	's-Gravenhage 1733
J.Bunyan	Al de werken	W. M. den Hertog, Utrecht
J.Koelman	Drieërlei catechismus (eerste uitgave 1684)	G. Kool, Veenendaal 1978
J. Mobachius	De lang gewenste en vast aanstaande bekering van het volk der Joden	Utrecht 1746
Joh. d' Outrein	De vertroosting en hope der kerke.	Amsterdam 1708
Jon. Edwards Id.	The millenium Die God leeft nog!	Westminster Standard, Gisborne Uitg. F. Hardeman, Ede
Is. da Costa	Bijbellezingen	Drij. Van den Berg, Zwijndrecht
Ds. G. H. Kersten	De nachtgezichten van Zacharia.	De Banier, Utrecht
Drs. W. van Vlastuin	Opwekking	De Banier, Utrecht 1989
Joh. Westerbeke	Een deur der hoop, de historie van Openbaring	Bout en Bolier, Barneveld, 1991
W. Keller	En zij werden verstrooid onder alle volken	La Rivière en Voorhoeve, Zwolle
Sami Awwad	Het heilige land	"De Orchidee" B.V., Lisse
Diverse artikelen: De Gezinsgids		De Banier, Utrecht
Terdege		Terdege B.V., Apeldoorn
Christenen voor Israël		Nijkerk

ACHTERKANT

De berg Karmel is ong.20 km. lang en 600 m. hoog. De vestingstad Megiddo en het vruchtbare nabijgelegen dal is bekend door veel veldslagen. Koning Josia werd daar dodelijk gewond. Het hele volk rouwklaagde.

Dit is een profetisch type. Op de Pinksterdag rouwden veel Joden over de dood van hun Vorst Messias. In het Armageddon tijdperk van deze eeuw is er een grote rouw geweest door de uitroeiing van ruim zes miljoen Joden. Maar de nationale rouw van het Jodendom over de dood van Christus zal pas plaats vinden als de Geest over hen wordt uitgestort.

Thomas Boston legt er de nadruk op dat de Geest der genade ook beloofd is voor de Christelijke kerk door de hele wereld als de Joden bekeerd worden. Het is onze plicht om te bidden of de Geest berouw en opwekking wil werken.

Eens komt Christus op de wolken. Allen zullen over Hem rouw bedrijven. Waar zullen wij dan terecht komen als we nooit hebben geweend over onze zonden?